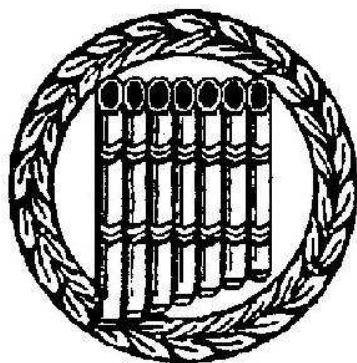

ROČENKA

kmene dospělých

2006

Příloha Kmenových novin OS

Sestavil Jiří Žáček – Gog, člen 1. OS klubu Přátelé Vavry a zpravodaj náčelnictva kmene KD, za použití zdrojů: Skautského almanachu 1923 a časopisu Skaut – Junák. Autorskými příspěvky se podílí:

▪ Několik zpráv z časopisu Skaut - Junák Skaut - Junák, 1923 ▪ Hlídka Old skautů: ▪ Ing. C. Jiří Havelka: Old skauting k vánocům ▪ Z. Trevecká: Z činnosti old skautek ▪ Julius Aleár, vedce klubu O. S.: Činnost 45. klubu O. S. „Horní chlapeč“ v Prešově ▪ Frank Alexandr Elstner, i. g. p: Hubert S. Martin a naše lesní školy ▪ Hubert Martin zemřel Skaut - Junák, 1938 - ▪ Dr. Velen Fanderlík: Bratři ! Rověři ! Oldskauti ! ▪ Dr. Josef. Šimánek: Oldskauting a jeho symbol ▪ Desáté výročí nejstaršího klubu Old skautů „Vatra“ Skaut - Junák 1928 ▪ Deset let prvního klubu Old skautů Skaut - Junák 1928 ▪ Neumann Na prahu všeslovanského jamboree ▪ tábory slovanských skautů Skaut - Junák 1930 ▪ O. Jirků, tiskový O. S.: Snahy hnutí oldskautského ▪ Stockholm Gustav Adolf, vůdce tábora: Český list švédského prince našim skautům ▪ Evžen Štáfl - Káj: Vděčně vzpomínáme ▪ Jan Adamec-Tarzan: 80. výročí 1. Dívčí lesní školy ▪ Vlasta Macková pro HKJ br. Lešanovského Dívčí kmen v období 1968 až 1970 ▪ Luboš Pavlán-pes: Ústečtí oldskauti a květen 1945 ▪ Jiřina Aférová – Jikra: (podle archivu) Kluby OS a jejich činnost v okrese Kolín ▪ M. Strnad - Miki: Setkání pamětníků v Kolíně ▪ Jiří Fiedler - Javor: vůdce klubu OS O82 Historie a činnost klubu OS při junáckém středisku v Háji ve Slezsku ▪ Ctibor Vořech . Borek Člen severočeské družiny Svojsíkova oddílu: Štafeta bratrství OS - RS Junáka ▪ Jiří Řeháček - Mimoňský Balú: Aby příští generace nezapomněla

Úvod

V posledním čísle 10. ročníku Kmenových novin OS již po čtvrté nalézáme, jako jeho rozsáhlou přílohu, Ročenku Kmene dospělých. Nabídka článků z posbíraných příspěvků v projektu *skautské paměti* stále překračuje předpokládaný rozsah jednoho dílu. Protože jsme nechtěli ušetřit na vydání dvojčísla Kmenových novin rozhodl jsem se dnešní díl rozšířit o několik stránek. Čas od času se mi dostane do rukou nějaký almanach nebo klubový časopis; myslím, že by neškodilo některé z těchto publikací nasměrovat na některý příspěvek do Ročenky kmene, a tak rozšířit okruh čtenářů o to, co vás v historii či současnosti zaujalo a potěšilo. Pomalu se mi daří postupně získávat příspěvky, o kterých jsem byl přesvědčen, že jsou nenávratně ztracené zkolabováním mého minulého počítače. Nemám představu kolik těch příspěvků bylo a kolik se mi jich ještě podaří znovuobjevit. Patří mezi ně i Poselství 11. RS Praha roverskému kmenu v Mimoni, doufám že není poslední.

Gog

U historických článků byl ponechán dobový rávopis.

NĚKOLIK ZPRÁV Z ČASOPISU SKAUT - JUNÁK

Nový velký film skautský zhotoven „**BUĎ PŘIPRAVEN**“ (**Be prepared**)

Pětidílný skautský román byl zpracován péčí třicátého oddílu pražského o letošních prázdninách. Premiéra 14. října v bio Lucerna jest očekávána s všeobecným napětím. Části které jsme měli dosud příležitost viděti, ukazují, že jde o dílo, které nám dosud chybělo. Obširný referát a obrázky přineseme po předvedení, tedy v druhém čísle letošního ročníku.

Skaut - Junák, 1923

In memoriam Všem pražským junákům ze zájezdu kentských skautů do Prahy velmi dobře známý pan A. Carey - Scutt povolán byl, jak Sir Baden-Powell o skautech krásně říká, „k vyšším službám“. Zemřel po operaci v mužném věku 45 let, statný, milý a oddaný přítel hochů, jak takoví Angličané dovedou být. Hoši jeho říkali mu „uncle“, strýček. Jeho prosedivělá markantní hlava upoutala pozornost každého, když krácel v čele 150hlavého zástupu Angličanů po Praze. Praha se mu zalíbila a náš lid si zamiloval. Poznal, že jsme hodni svobody a viděl v nás národ, jehož historie dosud není skončena. Chystal se letos se svými - jako každý rok činili - do Španěl, odešel však do nadhvězdných říší na poslední svou exkursi. Čest budiž jeho památce. J. N.

V neděli 12. prosince vyrvala neúprosná smrt z našeho středu bratra Stanislava Vránu, bývalého vůdce 36. klubu O. S. na Vsetíně. Opustil nás na prahu života ve stáří 25 let po dlouhé a těžké nemoci. S ním odchází jeden z nejlepších pracovníků skautských na Valašsku. Žil jen pro skauting a pro své hochy a byl jimi také po zásluze milován. Vyoral sice pluhem života brázdu krátkou, ale zato hlubokou. Vzpomínka na něho bude vždy zářícím příkladem nám všem a bude nás povzbuzovati k další práci. Čest budiž jeho světlé památce! M. J.

Skaut - Junák

I. klub Old skautů „Přátelé Vatry“ na oslavu svého pětiletého jubilea 28. X. 1918 - 28. X. 1923, uspořádají ve své klubovně Praha I., Bílkova č. 14 skautskou výstavku. Zahájení 28. října o 10 hod. dopolední. Otevřena denně od 13 do 20. hod. večerní, do 6. listopadu 1923. Bratry a sestry a veškeré příznivce skautingu k ní přátelsky zve vedoucí. Vstup volný.

Skaut - Junák, 1923

Old skauti Na sbírku hladovějícímu Rusku bylo vybráno Odb. O. S.: 1. klub »Přátelé Vatry« Kč 100.-, 7. klub »Mlchovci« Kč 100.-, 5. klub »Přátelé přírody« Kč 63.-, 16. klub Kč 35.-, 27. klub Kč 20.-, 4. klub Kč 10.-, 13. klub Kč 10.-. Úhrnem Kč 338.-, kterýžto obnos odevzdán byl Svazu skautů R. Č. S. k společné akci.

Skautské pohlednice v barevném provedení vyšly nákladem I. klubu O. S. Série 6 kusů těchto uměleckých pohlednic je za nepatrný obnos 3 Kč 50 hal. Jelikož část zisku připadá pokladně Odboru, žádáme kluby pražské i venkovské, aby objednávkou svojí přispěly k rozprodeji těchto pohlednic a pomohly tak splnití závazek, jež dal klub, který pohlednice vydal, a jednak rozprodejem pomohly pokladně Odbor. k uhrazení výloh, kterých při národních slavnostech bylo více než dosti. Objednávky adresujte na: »Přátelé Vatry«, 1. klub O. S. Praha-I., Bílkova ulice č. 14., nebo Prodejně Svazu skautů.

HLÍDKA OLD SKAUTŮ

Old skauting k vánocím

Odbor připravil svým členům k vánocům veliké překvapení. Na knižním trhu se objeví co nevidět první brožura „Old skauting“ z pera známého spisovatele a činovníka, br. Dr. Jos. Šimánka. Obsahuje ideový program celého hnutí v jasných a pevných rysech, přináší řadu nových myšlenek a nalézá cíl v obrozené kultuře antické.

Kniha vyšla v pátém roce trvání českého Old skautingu, jako důkaz šťastně překonané krise minulého roku. Je to výsledek vytrvalé snahy Výkonného výboru a hlavně upřímné a nezištné práce autorovy. Do rukou bratří dostane se dílo, z něhož mohou čerpati poučení a naleznou nové směrnice, a toto posláním bylo našim účelem.

Zároveň dává se také nejlepší odpověď všem, kteří vytýkali Odboru nedostatek programu a domnívali se, že snad sledujeme nějaké konkurenční cíle.

Old skauting je nutnou složkou skautské výchovy, jelikož jím smazává se horní věková hranice a jest umožněno i starým hochům, aby ve své činnosti pokračovali a zachovali si tak svěžest a mládí do posledních let. Řady naše mohutní, neboť zdravý i dobrý dorost stále přichází.

Všem, kdo se o naše hnutí zajímají, poví ostatek kniha sama a poutavým způsobem, jak to dovede silné pero básníkovy.

Ing. C. Jiří Havelka

3 činnosti Old skautek

Jaký div, že, vidouce hloučky smavých a dravých skautíku a skautek, zachtělo se nám starším žítí podobně. Lásku k přírodě a vlasti máme také ve svých srdcích, jen ona „soběstačnost“, s jakou tito mladí lidé si počínají a tajemný plamének spokojenosti, který září jim z očí, nám chyběl. Seznámily jsme se s nimi, jejich prostota podmanila si naše srdce a jejich svět stal se i světem našim. Přijaly jsme od nich povinnosti a zvyky a jsouce jich starší, utvořily jsme zvláštní svůj odbor - „Old skautky“. S nadšením jsme jej budovaly, ač začátek byl těžký, nebylo peněz, nebylo místa pro naši práci. První, kdož nám přispěli, byli bratři, Old skauti, kteří dozvěděli se o nás, pomáhali nám bratrsky. Propůjčovali nám vždy jednou v týdnu svou klubovnu, kde jsme se scházely, četly o vzniku a vývoji skautingu a debatovaly o příští práci. Činnost klubu i odboru se pozvolna rozvíjela. V zimě podnikaly jsme vycházky Prahou, navštěvovaly musea, obrazárny, přednášky a zastávaly službu pokladní v umělecké výstavě ruského umělce profesora Uvarova. Zúčastnily jsme se též a byly nápomocny při podnikcích našich sester.

Když zatřpytil se snůh na stráních a mrazík zbarvil naše tváře do růžova, projížděly jsme se vesele na sáňkách a lyžích až do soumraku. To byla zima! Ale co jaro a léto! Časně zrána scházivaly jsme se na nádražích s těžkými tlumoky na zádech a prchaly jsme z města do přírody, kde není městského hluku, kde tak volně se dýše v polích, lukách, kde pějí ptáci a bublá potok. Celý den prodlely jsme na břehu řeky střídavě koupající se v lázni paprsků slunečních a šumivých vlnek. Když pak soumrak schýlil se nad krajinou, odcházely jsme do svého tábora v lese.

Noc v lese! Když stromy šumí dojemnou písní, tu duše naše bílá jako kdyby k nebi samotnému vzlétnouti usmyslila a srdce blahem, starostí se o ní chvěje, člověk hned jiným je, a neví, jakou mocí se to děje.

Z. Trevecká

Činnost 45. klubu O. S. „Horní chlapani“ v Prešově.

K založení klubu O. S. prinutily nás pomery, ktoré panujú zvlášť na východnom Slovensku. Tá neúprimnosť, tá nenávisť medzi mladou generáciou, budúcnosťou to Slovenského národa privedlo šietích (šiestích ?) mladíkov k tomu, aby založili si spolok, ktorý ich pekne, charakterne naučí žiť a pomáhať bližním v každom čase. 14. október r. 1922 je ten významný deň, kedy sa založil klub O.S. v Prešove za účasti 6 bratov. Klub bol založený, ale práca išla veľmi ťažko, lebo nemali sme ani klubovne, ani žiadnej miestnosti, kde by sme mohli mávať schodzky, k čomu prichodilo ešte i to, že sme boli bez haliera. Neponosovali sme sa, ale pracovali ďalej vedeni súc skautským heslom „bud' vytrvalý“, ktorá práce aj doniesla svoje ovocie. Neodlho sme získali porozumenia od p. funkcionárov miestnej „Maticy Slovenskej“ tak, že nám dovolené bolo vydržiavať svoje schodzky v miestnosti „Maticy“. V roku 1922 sme mali 3 vychádzky celodenné, 1 poldennú a 2 prednášky; mimo toho každý týždeň schodzku. Bratia Skauti! Založili sme klub preto, aby aj my šírili myšlienku, ktorá je pre nás takou krásnou, takou ideou, za ktorú musí každý, zo srdca ktorého ešte nevyhorela úplne láska k prírode, horliť, a za ňu pracovať. Prijmite nás medzi seba a my Vám slúbujeme, že pevne zastojíme úlohu našej povinnosti. 45. klub O. S. „Horní chlapani“ zasiela při tejto príležitosti náčelnictvu Svazu odboru O. S. a všetkým klubom O. S. srdečný pozdrav

Julius Aleár, vodca klubu O. S.

HUBERT S. MARTIN A NAŠE LESNÍ ŠKOLY

Lesní školy jsou nejsilnější radostí mého života. Kdo by se divil, že v době, kdy všichni vzpomínají, plove také moje srdce do šerého dávnověku L. Š.

První kurs 1923, v tiché oboře jemčinské, to je pro nás, chlapance se třemi vigvamy na šátku, hotový začátek nového věku. Letopočet, ve kterém naše milé hnutí pokračuje dodnes. Budiž mi proto dovoleno, abych prozradil, jak to vlastně bylo, že se stalo to, co se stalo.

Vy, českoslovenští skauti, máte po světě mnoho přátel, ale nemnoho takových, jako je Hubert S. Martin, ředitel mezinárodního ústředí a veliký rover před Hospodinem. Byl nám hostem na skautských slavnostech v roce 1922; tehdy jsme spolu mnoho mluvili o budoucnosti skautské kultury v Československu.

Cizincovy oči vidí prach i na střevisi císařově. Proto jsme byli velmi poslušní rad, které nám dával tento moudrý muž, cizinec, a přece bratr. Skauting potřebuje mládež, mládež potřebuje vůdce a vůdcové potřebují skautingu. Přeložte moudrost otců do slov nadšených učitelů, vyzbrojte prakticky muže, ochotné vésti skautské oddíly, postavíte hradbu okolo celého hnutí! Mr. H. S. Martin trval na tom, aby Československo vyslalo žáky do anglického Gillwell Parku a po jejich návratu zřídilo vlastní středisko táborové výchovy vůdců. Bylo to především jeho přání a jeho úsilí, jež nám dalo poznati tento bohatý obor skautské kultury.

Byl jsem s Ernie Dickem zařazen do mezinárodní družiny 26. kursu G. P. a pak jsem ještě dlouho pobyl v Anglii jako host pana Martina. Byl mi umožněn přístup do všech složek anglického skautingu, do ústředí, do oddílů, do prodejen, do společenských středisek, poznal jsem tu zkrátka kořen a původ vynikajícího ducha britské asociace.

V roce 1923 znamenala taková zkušenost mnoho. Slíbil jsem tehdy drahému příteli, že ji uvedu v Československu.

Frank Alexandr Elstner, I. G. P. Skaut - Junák, 1928

HUBERT MARTIN ZEMŘEL

Dávný a věrný přítel našeho hnutí, ředitel mezinárodní skautské kanceláře v Londýně zemřel 17. listopadu po delší nemoci ve věku 59 let.

Do skautského hnutí vstoupil v r. 1909. Byl zpravodajem okresu, později žup, a konečně mezinárodním zpravodajem a od r. 1920, kdy bylo vytvořeno světové skautské ústředí, jeho čestným ředitelem. Ačkoliv jeho vlastní zaměstnání v zahraničním britském úřadě zabíralo většinu jeho času, věnoval zbývající svůj čas i dovolené jen a jen skautingu. Organisoval mezinárodní styky a více než dvacet devět zemí vděčí právě jemu, že skauting v nich zakořenil. Byl dobrým člověkem a velkým idealistou, ve stopách světového zakladatele lorda Baden Powella umožňoval a uskutečňoval bratrské styky mezi mládeží různých národů i ras. Chápal poslání skautingu jako nové evangelium bratrské lásky a pochopení mezi těmi, kdož jednou povedou osudy svých zemí. Jeho přičiněním, snášenlivostí i neúnavností vyrostla londýnská kancelář ve skutečné ústředí, které stálo vždy pohotově všem sdruženým svazům. Pro nás je jeho smrt velkou ztrátou, neb byl nám věrným přítelem, jenž dovedl správně odhadnout nezištnou práci našeho zakladatele a náčelníka Svojsíka. Dvakrát navštívil Prahu u příležitosti našich velkých skautských sjezdů v r. 1922 a v r. 1931. Po šestnáct let byl jsem téměř v denním korespondenčním styku s ředitelem Martinem, a přátelství, jež nás poutalo, pramenilo ze vzájemného pochopení, neb byl jedním z těch vzácných mužů, kteří dovedou oceniti poctivou snahu a úsilí malých národů na světovém kolbišti.

Vzpomínám, jak ve dnech, kdy rozhodovalo se o osudu našeho národa a státu, denně posílal psaní a depeše, aby byl stále o nás informován. Byl příliš bystrozrakým, než aby nebyl pochopil, že naše národní oběť byla příliš bolestnou a nepřinesla západu to, co ve své krátkozrakosti od Německa očekával.

Prohlížím poslední jeho dva dopisy, oba velice bolestné, neb v prvním tlumočil svou upřímnou soustrast nad úmrtím bratra náčelníka a v druhém svou srdečnou účast na našem

národním obětováním se. Pak již nemohl psát, ale dával se informovat, a prostřednictvím svého sekretáře odpovídal na mé dopisy. Věřil v životní sílu našeho skautingu, neb znal osobně ty, kdož byli jeho budovateli, věřil, že ono nadšení, kterým byl u nás budován a jež jej cele prostoupilo, bude mu pevnou záštitou v další budoucnosti. Čest jeho památce. Ž

Skaut - Junák, 1938 -1939

BRATŘI ! ROVEŘI ! OLDSKAUTI !

Chcete se stát užitečnými? ■ Chcete poznati, co je to radost z práce a úspěchů? ■ Chcete cítiti ono uspokojení, které má každý vůdce, když vidí radostné tváře mládeže při úspěšné práci? ■ Chopte se vedení oddílů!

Netěší tě snad, bratře, práce v oddíle, protože tvůj vůdce dělá všechno sám? Cítíš se snad zbytečným? ■ Chop se práce, ■ založ svůj oddíl, družinu nebo kmen. ■ Nabídni se k spolupráci svému vůdci, který tvé služby potřebuje a je ocení. ■ Založ nový oddíl v místě, kde jsi, není-li tam dosud skautů.

Úkolem mladého muže je práce pro skauting a pro mládež. Nečinnost a pohodlí vede k nespokojenosti aneb k pohodlné spokojenosti nemyslicího snoba. Nechcete přece, aby z vás byli zlhovějící a blaseovaní „staří dědci“ a hoši si na vás prstem ukazovali, že jste „padouři“. ■ Udržte si stálým stykem s mládeží jarou mysl! ■ Nejste tak staří a usedlí, jak si myslí ve svých 18 letech mnohý z vás. ■ Vzhůru do práce a radosti! Jak dojdete úspěchu ve skautské práci?

Jak vésti mládež?

To vás naučí lesní školy. Letitá zkušenost nejlepších vůdců bude vám dána. Metodika vedení, návod jak pracovat s mládeží, jak nadchnout a zachytiti její zájem a lásku. Vůdcové a instruktoři lesních škol nejsou vousatí, obrýlení páni v talárech, kteří mají patent na rozum, jsou to vaši bratři, jimž štěstí přálo lépe využívat zkušeností svých i cizích. Budou vašimi nejlepšími kamarády. Poznáte, že i „staří vlci“ po letech mnoha zkušeností dovedou ve skautské praxi a práci najíti vždycky něco nového a zajímavého. Poznáte kruh lidí, kteří si vzali za úkol, naučiti jiné býti šťastnými a činiti zase další lidi šťastné. Prožijete chvíle, na které se nezapomíná a které vám zůstanou krásnou vzpomínkou a zářivým, vzorem po mnoho let. Každý z vás bude vůdcem a dej své mládeži tolik radosti, kolik jsi dostal od svého vůdce, když jsi byl ještě malý.

Letos jsou tyto kursy lesních škol:

■ Slovenská lesní škola u Starého Smokovce pod Tatrami 1. - 10. července. Přihlášky: Ing. Ad. Petru, Panenská 7, Bratislava. ■ Slezská lesní škola u Frýdlantu nad Ostravicí pod Beskydami. Přihlášky: prof. Vlad. Josífek, M. Ostrava, gymnásium, 15. - 25. července neb 1. - 10. srpna. ■ Moravská lesní škola u Náměští nad Oslavou, 17. - 27. srpna. Přihlášky: Ing. E. Škarda, Brno, V Táboře 56. ■ Česká lesní škola bude v rezervaci u Nižboru u Berouna. Přesná data budou uveřejněna. ■ Dívčí lesní škola u rybníka Milavy u Sedlce na Blatensku 1. - 12. července. Přihlášky: prof. E. Milčicová, Praha VI., Vratislavova 12. Poplatek za celý kurs činí za stravu 8 Kč denně, na rukodělné práce 10 Kč za celý kurs.

Ostatní kursy budou mít poplatky asi 130 Kč. Na drahách pro cestu tam a zpět bude poskytnuta 50proc. sleva. Podrobné pokyny o výzbroji, přesná data kursů i poplatků budou oznámena v příštím čísle a letáčky. Pamatujte, že vaší povinností a pýchou je služba.

Za ústředí lesních škol Dr. Velen Fanderlík

OLDSKAUTING A JEHO SYMBOL

Bylo mnoho a častokrát debatováno o oldskautingu a jeho možnostech.. Byly pronášeny úsudky o jeho důvodech k životu a jeho oprávněnosti, byly přetřásány jeho organizační podmínky. Slyšeli jsme jich hojnost již před desíti lety, když oldskauting vstoupil v život. Pamatuji se, jak na minulých skautských slavnostech, které byly pořádány před desetiletím, oldskautský tábor, originálně a vtípně řešený zejména některými svými stavbami, vyvolal značné překvapení a podiv. Ejhle! Skauting se tady nezastavuje u jisté hranice věkové, nepřetíná násilně svého vývoje. Naopak. Jako hnutí, vyrostlé ze života, neznaje zastávky ni oddechu na této své cestě. Radost ze života, nezkalená, zalitá sluncem a prodechnutá vůněmi země a zlatých pryskyřic, nepatří pouze dětem. I dospělí se jí mohou plně těšiti ve svobodném rámci skautingu, státi se dětmi ve volném vzduchu lesův a luk, zposvátněném ovzduší skautských ideí.

Pamatuji se, jak tenkrát známý romanista, nezapomenutelný universitní profesor dr. Urban Jarník, dnes již, bohužel, zesnulý, s velikým zájmem procházel táborem oldskautů, a byl velmi potěšen, on, známý přítel mládeže, pro níž měl vždy převzácné pochopení, že skauting dává také starším a starým ve formě nově organisovaného oldskautingu obnovenou radost ze života, právo a příležitost ke zmocněnímu bytí v duchu krásného ideového základu, přispůsobeného věku mužnému. Profesor Jarník s obdivuhodným a vsutku mladickým zájmem si prohlížel každý detail, s křepkostí mladíka prolézal stany, neopomenuv vystoupiti na sráznou kolovou stavbu, která jej obzvláště zajímala. V té chvíli pochopil jsem poprvé v plném rozsahu důležitost myšlenky, využití fascinujícího vlivu, který vykonává spořádaný tábor a život skautský i na osoby dospělé, prakticky, a splniti nostalgický sen, prožívaný s tak bolestnou intenzitou mnohým „starším pánem“, sen o navráceném chlapectví a klukovství, jehož uplatnění je spolehlivější, účinnější než všichni Voronové a Steinachové. A skautská praxe dala mi v tomto směru za pravdu nespočetněkrát v letech příštích.

Oldskauting prošel ovšem také některými boji, jako každé hnutí, které si musí teprve raziti cestu. Byly to zápasy organizační, byly to po přesném vybudování programovém zápasy o vyjadřovací formu, zejména po stránce přírodních symbolů. Primitivní romantika a symbolisace indiánská, tak svůdná a tudíž i pedagogicky vděčná pro skauting dospívajících, nemohla dostačiti skautingu dospělých. A přece bez použití symbolů nelze si představití organisované, ideou vedené hnutí, usilující o návrat k přírodě, jak výborně vystihl a pochopil i Ernest Thompson - Seton, který postavil do služeb své myšlenky bohatou řadu výrazných symbolů, dýšících vzrušující romantikou, a to právě pro osoby dospělé. Symbol je pečetí hnutí, je jeho erbem a štítem, jest jeho palladiem. A to platí tím více o symbolu, do něhož všechna století od dob mystických až do století po Kristu a pak opět od dob renaissančních až po naše doby vkládala svou myšlenkovou náplň, své hluboké porozumění, svůj žhavý vztah k životu. Je samozřejmo, že symbol se tímto postupem ještě více zmocňoval, že nabýval

obsahu širšího a zhuštěnějšího. Zrodil se v kolébce arijské kultury evropské, a byv po staletí zesilován a prozařován ideami a básnickou pietou, zůstával obrazem stále svěžím, jdoucím ruku v ruce se životem, znakem, který nese myšlenkové doteky nesčetných generací.

Mám na mysli **syringu**, kterou oldskauting pozvedl na svůj štít. Syrinx je znakem antického boha Pana. Pana - Velikého boha přírody, jejíž tvůrčí mohutnost, jejíž prudký, osvobozující dech, úchvatná krása a znásobený život ve všech aplikacích nemohly by najíti nádhernějšího, výmluvnějšího a plnějšího vyjádření, než je právě toto, které jí dal nejvyspělejší a nejnadanější národ všech národů a věků. V bohu Panovi nalézá natura naturans svůj nejplnější a nejzhuštěnější výraz. A syrinx, odznak Panův, je rovněž symbolem veškeré přírody, do níž se vracíme svými životy. Je symbolem její krásy, její velikosti a oživující síly, jest symbolem její nehledané a tím neodolatelnější poesie. Obdivuhodný nástroj hudební o sedmi píšťalách, které nám tak výmluvně vyprávějí o sedmi základních principech a které se k nám vracejí v nesčetných krásných analogiích!

Oldskauting po deseti letech vykazuje hojnou činnost. Vyoral do naší půdy brázdu hlubokou a širokou. O jeho schopnosti a oprávněnosti k životu svědčí nejlépe jeho rozšíření, jemuž se těší přes veliké překážky, které musel zdolati a přes hojné boje, jimž musel projíti. Je integrující součástí veškerého skautingu. Je pevně organicky vklouben do jeho života a vývoje.

Dr. Josef. Šimánek Skaut - Junák, 1928

DESÁTÉ VÝROČÍ NEJSTARŠÍHO KLUBU OLD SKAUTŮ „VATRA“

bylo příležitostí, aby členové jeho ukázali skautské veřejnosti svoji pěknou činnost. V klubovně uspořádali zajímavou výstavku, jíž vévodil veliký oltář se symboly Old skautingu. Velký zájem návštěvníků vzbudily zejména krásné malby, kresby a karikatury členů klubu, v níž se odráží pestrý a přátelský život, stejně jako v psaných a se vkusem vypravených časopisech jednotlivých družin. Práce klubu, z něhož Svaz získal několik pracovníků ve svém ústředí, ukazuje jak je možno v duchu skautského pracovati i dospělým.

Skaut - Junák 1928

DESET LET PRVÉHO KLUBU OLD SKAUTŮ

Ke konci minulého roku vzpomínal I. klub O. S. „Přátelé Vatry“ desátého výročí svého založení. Je to nejstarší klub Old skautů v republice a vznikl ze 14. oddílu spolku Junák - Český skaut, který po celou válku dobře pracoval na výchově mládeže v přírodě. Těsně před koncem války pronajal si dnes tak známou klubovnu v Praze I., Bílkova ulice č. 14, která se stala střediskem jeho činnosti v revoluční době.

Oddíl plně zúčastnil se pomocných služeb Národnímu Výboru po dva měsíce.

V lednu 1919 přetvořil se oddíl pode jménem „Přátelé Vatry“ na oddíl starších junáků a jeho členové přemýšleli na zřízení organisace, která by skautské myšlenky zachovala i členstvo dospívající. Po utvoření Svazu Skautů vypracovali s místonáčelníkem Janem Novákem řád pro Old skauty a v únoru 1921 byla tato větev Svazu uvedena v život. Dodnes v předsednictvu odboru Old skautů zasedá 7 členů tohoto klubu.

Klub zúčastnil se vždy se zájmem činnosti Svazu a má ve svých řadách členy výtvarné umělce, vynikl též po této stránce. Barevné pohlednice klubu těšily se značné oblibě, několik výstavek povzbudilo mnohé naše oddíly k činnosti na tomto poli. Klub pořádá přednášky, exkurze, různé speciální kusy skautské, vzdělávací, rukodělné i sportovní. Po celou dobu působení vydává časopis „Jiskra Vatry“, který svým obsahem i výpravou je tak pěkným, že byl několikrát zaslán i na skautské výstavy do ciziny. V letech 1926 a 1927 byly členy klubu podniknuty výpravy do Turecka a Řecka, které se nad očekávání vydařily. Na jamboree roku 1929 připravuje se deset členů.

V jubilejním roce zdvojnásobil klub svoji činnost, uspořádal lyžařské, kanoistické a lehkotletické závody. Postavil dvě chaty pro své členy ve Štěchovických proudech. V klubovně pak uspořádána krásná výstavka, jež byla otevřena slavnostním způsobem dne 28. října br. Dr. Šimánkem, čestným členem klubu. Počet členů stoupl za vedení L. Karla, který jest 7 let vůdcem, na 36.

Přátelé Vetry snažili se vždy přesvědčivě ukázati, že skautská idea jest vhodná i pro dospělé lidi a že odbor Old skautů může vykonati pro práci Svazu značně mnoho, zejména při podnicích mimořádných. Obětavým jeho vedoucím i všem jeho členům přejeme hodně zdaru do nového desetiletí.

Skaut - Junák, 25. 1. 1928,

NA PRAHU VŠESLOVANSKÉHO JAMBOREE

Již jen doba několika měsíců nás dělí od dnů, kdy slovanská Praha bude ve svých zdech vítat příslušníky téměř všech slovanských národů. Tisíce slovanských hochů a dívek sejde se, aby manifestovali pro světový mír a podali si vzájemně ruce k spolupráci pro zdar této první velké všeslovanské manifestace.

Dnešních několik slov pro nejmladší skautský dorost.

Zajisté se těšíte na Prahu. Praha se však těší na Vás mnohem více. Jaké to bude krásné, až ulice „Stověžatá Matičky“ zapestří se skautskými kroji a všude se bude rozléhati jásání mnohatisícových skautských hrdel. Praha musí být o slovanském Jamboree vaše.

Za Vaši píli, se kterou pečlivě připravujete ukázky nejlepších výkonů jak ze života táborového, tak z rukodělných výtvarů, čeká Vás nejkrásnější odměna. Vaši práci bude přehlížeti mnoho tisíc bratří, kteří si o ní učiní úsudek a zajisté pochvala za vystavený předmět bude Vám tou nejlepší odměnou.

Konejte pilné přípravy pro veškerá odvětví závodů, přemýšlejte na nejrázovitější úpravu svých táborů, na nejoriginálnější representaci svého kraje. Vidíte, že máme pěkný kus práce před sebou. Skaut se však neleká žádné námahy ani překážky. Přiložíme ruce k dílu, doděláme se největších úspěchů.

Neumann, Skaut - Junák

TÁBORY SLOVANSKÝCH SKAUTŮ

Horlivé přípravy na všech stranách. Sletové vývěsky. Svaz vydal právě sletové vývěsky a posílá jeden na ukázkou všem oddílům a činovníkům. Vyvěste jej ihned ve své klubovně nebo umístěte jej jinde, aby nezůstal někde založen. Úkolem těchto malých plakátů je, aby již nyní upozorňovaly na náš velký podnik, a žádáme vás proto, abyste si zajistili jejich

umístění ve školách, za výklady krámů, v autobusech, na nádražích, event. za okny soukromých bytů, jdou-li na frekventovanou ulici. Jsme ochotni zaslati vám tyto plakáty bezplatně, avšak pouze na základě přesně stanoveného propagačního plánu. Tisk těchto plakátů jest nákladnou věcí a žádáme vás proto, abyste nám sdělili, kam je hodláte umístit a kolik výtisků nezbytně potřebujete. Má-li se dostat na všechny kraje, nutno s nimi co nejvíce šetřit. Kdo se přihlásí, bude mu vyhověno jen tehdy, zbude-li něco.

Skaut - Junák, ročník 1930 - 1931

Skauti z celé Evropy chystají se do Prahy Připravované „Tábory slovanských skautů“, jimiž bude oslaveno dvacetiletí československého skautingu, soustředí ve dnech 28. VI. až 2. VII. t. r. v Praze nejen tisíce skautů československých, ale i několik tisíc skautů zahraničních. Docházejí již zprávy o tom, že evropské skautské organizace připravují se k zájezdu k nám. Nejpočetnější bude asi delegace polská, a dosud hlásily se tyto župy: varšavská 660, slezská 200, krakovská 150, mazoviecká 100, pomořanská 25, volyňská 50. Další budou asi následovati. Dánsko připravuje zájezd 30členného vzorného družstva. Svoji účast hlásí i Francie, Švédsko, Anglie, Rakousko a Maďarsko. Velmi četné budou výpravy z Jugoslávie, Bulharska a Rumunska.

Angličtí skauti do Prahy Angličtí skauti vřelým dopisem děkují za pozvání k Slovanskému jamboree 1931 v Praze a sdělují, že zahajují přípravy k vyslání svého reprezentačního oddílu do Prahy. Rovněž ředitel mezinárodního skautského ústředí v Londýně Mr. Martin ohlásil již přesně svůj příjezd.

Články jsou z časopisu Skaut - Junák, ročník 1930 - 1931

SNAHY HNUTÍ OLDSKAUTSKÉHO

Skauti také stárnou, a ti, kteří zůstali věrni svým skautským učitelům, založili při Svazu junáků - skautů v ČSR organizaci československých oldskautů, jež sdružuje dospělé osoby, které, ač jsou nuceny zúčastnit se existenčního boje, chtějí žítí nadále ve skautské tradici.

Dnes oldskauting ruku v ruce pokračuje v díle, jež bylo prvními průkopníky skautingu započato. Do dnešního dne je čtrnáct set organizovaných oldskautů, kteří mimo život skautský zúčastňují se také veřejných závodů kanoistických, cyklistických, lehkootletických, lyžařských, volleyballových atd., aby dokumentovali, že výchova skautská je vyzbrojila do života natolik, že mohou po denním shonu ve svých volných chvílích hledati osvěžení ve sportu.

Přijďte i vy mezi nás, žijte s námi uprostřed štědré přírody, která vás jistě zaujme. Objevíte krásný život bez předsudků kast, mezi druhy, kteří mají porozumění pro Vaše tužby a kteří vám rádi pomohou, abyste mezi námi zdomácněli.

1. klub oldskautů „Přátelé Vatry“ podnikl letošního roku zájezd na Podkarpatskou Rus. Krásné přírodní zjevy, jimiž tato část republiky oplývá, jsou jedinou věcí, kterou zde naleznete, neboť ta největší chudina československých občanů nemá, ani co by na sebe oblékla. 1. klub O.S. vzal na sebe těžký úkol pomoci našim bratrům a apeluje na všechny skauty, aby podpořili jejich cíl a zaslali, co doma již odkládají ze šatstva, na adresu Svazu junáků skautů v Praze, Vodičkova ul. 6, s poznámkou: „Pro Podkarpatskou Rus“. Jest

povinností všech oldskautů propagovati tuto myšlenku, podpořit ty, jež v nastávající zimě nemají co obléknout. Skauting pěstuje lidskost, nezná rozdlů, hledí vypomoci těm nejchudším, proto všichni svými vlastními prostředky a silami pomozte dokončit toto dílo.

Volleyballové mistrovství československých oldskautů o pohár Českého slova konalo se v neděli 9. října t. r. na hřišti 6. klubu oldskautů „Domovina“, pod protektorátem Výkonného výboru. O třetí ročník této volleyballové soutěže jevil se veliký zájem, což dokazuje účast osmi mužstev. Jako první umístil se 7. klub O.S. „Varjag“, získav tím pohár Českého slova, jakož i přebornictví československých oldskautů, II. 6. klub O.S. „Domovina“, III. 8. klub O.S. „Hiawata“, IV. 27. klub O.S. „Bardi“, V. 1. klub O.S. „Přátelé Vatry“. Rozdílání cen na večírku Výkonného výboru 11. listopadu tohoto roku.

Sportovní den 7. klubu O.S. „Varjag“. Na ukončení vodácké sezóny pořádal „Varjag“ v neděli 2. října t. r. sportovní klubový den, v jehož rámci konaly se dopoledne tradiční klubové závody v kanoí a v kajaku, na trati Jarov - Praha. Kajak jednotlivců: 1. Silný 2. Rendla 3. Jiráček. Kanoje smíšených dvojic: 1. Wuršer – Panková, 2. Klug – Klugová, 3. Adamec – Adamová. Kanou dvojic juniorů: 1. Berka – Škrdlant, 2. Goldšmíd – Koníček, 3. Křivan – Jelínek. Kajaky dvojic: 1. Resek – Tesař, 2. Brauensperger – Jindra.

Odpoledne konal se závod činovníků klubu a kanoí jednotlivců na 600 m, v němž zvítězil Šťastný, 2. Smetana, 3. Štok. Poté předvedli členové klubu pod vedením Silného a Štoka vodní radovánky, které měly velký úspěch u četného obecenstva. V lukostřelbě zvítězila dvojice Zach - Křivan.

Na ukončení konala se volejballová soutěž pražských oldskautů, v níž zvítězil 6. klub O.S. „Domovina“, v sestavě Kazílek, Huňáček, Griss, Kakos. Velvarský, Kazda; II. 7. klub „Varjag“; III. 24. klub O.S. „Yena“. Večer byl v klubovních místnostech večírek, při němž vítězům soutěží předseda Šťastný odevzdal čestné plakety.

Cyklistické závody o přebor oldskautských klubů v ČSR konaly se 25. září na trati Kobylisy - Zdiby - Líbeznice - Ďáblice. Trať 23 km byla díky cyklistickému klubu „Slavia“ v Kobylisích a 24. klubu O.S. „Yena“ bezvadně obsazena hlídkami. Startovalo 16 závodníků, z nichž 13 dojelo.

1. Berka 7. klub O.S. „Varjag“, 43.55 min. (nejlepší čas dne) 2. Záruba 77. O.S., 3. Tintěra 77. O.S., 4. Dobiáš 77. O.S., 5. Eliáš 24. O.S., 6. Roubínek 24. O.S., 7. Čermák 24. O.S., 8. Moudřík 6. O.S., 9. Kraus 7. O.S., 10. Hájek 24. O.S., 11. Klír 35. O.S., 12. Vacek 77. O.S., 13. Brumer 6. O.S.

Kvalifikace mužstev: 1. 77. klub O.S. Líbeznice vyhrává putovní pohár, věnovaný rodinou zemřelého bratra Kamila Šírce. 2. 24. klub O.S. „Yena“, o třetí a čtvrté místo dělí se 6. klub O.S. „Domovina“ a 7. klub O.S. „Varjag“, páté místo 35. klub O.S. „Libeň“.

54. klub oldskautů v Olomouci pořádal v neděli dne 9. října v sále „Žerotína“ svůj přátelský večírek, nazvaný „Přátelský čaj“, s velice pěkným programem. Úvodní číslo: Hudba 54. klubu O.S., dirigent br. Karel Novák. 2. Ze skautského deníku Jiřího Wolkra, Na poslední hlídce. 3. Rytmické tance sester Olgy Jeřábkové a Heleny Poláškové. 4. Kreutzer: Koncert č. 19, věta I., hrál br. Frant. Kvapil. Účel večírku byl dosažen a zajistil novou řadu

přátel. Zajisté nebude to první ani poslední společenská událost olomouckých oldskautů, která podporuje propagační hnutí.

77. klub oldskautů „Willi“ v Líbeznicích oslavil památku čtrnáctého výročí čsl. samostatnosti a uctil památku padlých vojínů štafetovým během. Délka trati 5krát 250 m. start byl na hlavní silnici za Líbeznicemi a cíl na náměstí u pomníku padlých, kde vítězná štafeta odevzdala kytici.

Odhalení prvního skautského pomníku v Lázních Sadské. Jde o památník br. prof. dr. Šrámkovi, jehož vzpomněli dojemnými slovy jak br. div. generál Klecanda, tak i náčelník br. Svojsík a župní zpravodaj br. Řehák. Odpoledne konal se běh na 4 km, kde se umístil jako první člen 24. klubu O.S. z Prahy a jako třetí člen 66. klubu O.S. Sadská. Za výkonný výbor zúčastnil se taj. br. Mašek.

Výsledek soutěže na vlajku pro odbor O.S. I. cena heslo „1392 - 5“, br. Karel Kudrna, 24. klub O.S. „Yena“, II. cena heslo „Ego“, br. L. Roubíček, III. cena heslo „Vítěz“, br. K. Huml.

Fotografická soutěž. Výkonný výbor oldskautů usnesl se uspořádati fotografickou soutěž, která je přístupna všem oldskautům fotografům - amatérům v RČS. Fotografové z povolání jsou vyloučeni. Soutěžní lhůta končí dne 31. prosince 1932 a nebude rozhodně prodlužována. Kdo neobdržel propoalice, žádej je u br. tajemníka V. Maška, Praha - Košíře, Čechova 7.

Hold čs. sportovců neznámému vojínu. K VIII. hvězdicovému štafetovému běhu přihlásilo Sdružení československých oldskautů reprezentační družstvo, které je v tomto závodě zastupovalo. Druhé družstvo vyslal 7. klub oldskautů „Varjag“.

O. Jirků, tiskový referent O. S.

ČESKÝ LIST ŠVÉDSKÉHO PRINCE NAŠIM SKAUTŮM

V mohutném Stadionu štokholmském, kde tak šťastně dovedli spojití svůj rázovitý starý sloh s moderními potřebami stavby, stálo 7. srpna v dlouhé řadě dvacet mladých mužů nesoucích své státní vlajky, jež se jasně odrážely od svěžího trávníku. Podle abecedy přicházeli k veliteli roverských táborů v Ingarö, švédskému princovi Gustavu Adolfovi, jenž se loučí tu s deputacemi jednotlivých národů. Svůj vlastnoruční list odevzdává do rukou bratra Zimaňoka. Jsme mile překvapeni, když vidíme, že je psán bezvadnou češtinou. Zní takto:

Druhý mezinárodní sjezd roverů blíží se ke konci. Doufám, že se vám líbilo jak v táboře, tak i v hlavním městě. Nás Švédy potěší nadmíru, když si odnesete mnohé milé vzpomínky na tyto krásné dny. Já sám budu na ně vzpomínati s největší radostí. Budou mi přemilou upomínkou na dny, prožité v táboře s vámi všemi, drazí přátelé. Mnozí jsme si získali nové milé známosti a doufáme, že se brzy opět shledáme. Zvláště nás těší, že mezi námi dlel v táboře Chief Scout.

Nuž, milí přátelé, toto jest mojí poslední příležitostí promluvit k vám i rád bych, abyste si odnesli domů toto poselství: Vzpomínejte, prosím, s láskou na svůj pobyt v této zemi a necht' nezůstane vaší poslední návštěvou u nás. Vzpomínejte na mě. Sejdeme se brzy, abychom

znovu mohli projít tyto šťastné dny. Tlumochte, prosím, ze Švédska náš nejsrdečnější skautský pozdrav svým skautským organizacím.

Stockholm, Gustav Adolf, vůdce tábora

VDĚČNĚ VZPOMÍNÁME

Bratr **František Jandus** - skauti mu přezdívali Jan Hus, byl povolání drogistou. Drogerie v dřívější době byla krajně nezdravé zaměstnání, plné výparů chemikálií, vůní a zápachů. Každý drogista musel proto co nejvíce pobývat na čerstvém vzduchu. Skauting byl tedy jedinečnou protiváhou zdravotně agresivního povolání. Bratr Jandus, jako činovník JUNÁKA již v době předválečné v pražském oddíle sdružoval mladé praktikanty a asistenty drogerií v klubu Oldskautů. Jako činovník JUNÁKA byl v době totality zatčen a vězněn s dalšími činovníky. Jeho radostí byla vždy příroda. I u vchodu vězeňského lágru si udělali s Bédou Štáflem skromný záhoneček (v národních barvách) : bílé kvetoucí chudobky - sedmikrásky a červeně a modře kvetoucí drchničku rolní (*Anagallis arvensis*). Sveřepý STB komandant jim to vytrhal. Když se po amnestii „muklové“ vrátili do svých domovů, pořídil si br. Jandus v Praze zahrádku - neb při časté návštěvě u nás v Havl. Brodě se mu zalíbila moje skalka. V Praze si natahat přírodní balvany byla jistě fuška! Br. Jandus si zakoupil sortiment alpínek, některé skalničky získával ode mne. Samozřejmě jeho zahrádka potřebovala i keře, tak jednou jásavá zpráva v dopise od něho zněla: „Sláva, mám Růj vlasatou! (*Rhus coggygria*).“ Samozřejmě, kdykoliv jsem byl v Praze, navštívil jsem i bratra Janduse v jeho bytě Dlouhá ul. č. 46. Vždy jsme si zavzpomínali na radostná léta krátké skautské obnovy 1968 - 1970. Vždyť byl r. 1969 v Lesní škole, kterou jsem vedl, dožádaným instruktorem, ve dnech 30. až 31. VII. 1969 přednášel historii junáctví a oldskautingu. Bratr Jandus byl v posledku vážně churav. Jednoho dne jsem obdržel velký balík a v něm překrásné vázanou, zlatotiskem zdobenou veleknihu, prý na památku: „Herbář aneb Bylinář Doktora Petra Mathiola“ i s doprovodným „druhým“ dílem vysvětlivek. U toho písemné sdělení, že ze zdravotních důvodů pražský byt likviduje a stěhuje se k dceři. Zemřel ve věku 76 let ve Stříbře u dcery Evy Růžičkové 21. 1. 1982. Jeho památku v srdci nosí.

Evžen Štáfl - Káj

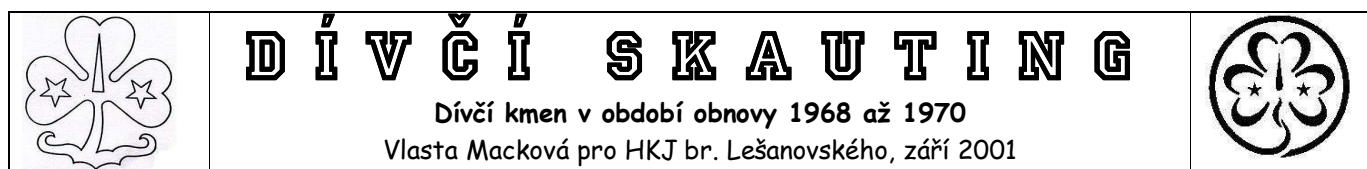
80. VÝROČÍ 1. DÍVČÍ LESNÍ ŠKOLY

Měla se uskutečnit již o rok dříve, ale kvůli různým problémům s přípravou proběhla pod vedením L. Sobotové až ve dnech 4.-14. srpna 1926 u Paršovické myslivny poblíž Hranic na Moravě. Celé Lesní školy se zúčastnilo 22 posluchaček; 15 z Čech, 7 z Moravy a Slezska. Program byl sestaven tak, aby zahrnoval všechny obory skautské práce a aby dal účastnicím základ skautského učení. Byl rozdělen do šesti částí: historické, organizační, ideové, tělovědné, přírodovědné a praktické (stavění stanu, vaření, domácí hospodaření, kreslení stříhů atd.). Na jeho uskutečnění se podílelo 9 instruktořek.

V 1. čísle XIII. ročníku časopisu SKAUT-JUNÁK L. Sobotová píše: „Po celou dobu trvání lesní školy panovala naprostá shoda mezi všemi účastnicemi; pravá sesterská láska projevovala se v jednání všech posluchaček, ač se většinou viděly poprvé. Živé a vážné debaty o našich potřebách, jež se ve volných chvílích rozvinuly, svědčí o tom, že se v této škole sešly sestry, které to poctivě myslí s dívčím naším skautingem, a které budou s chutí

pracovat pro jeho zdar“. Já bych si přála, a prosím o to sestry, aby to, co si napsaly do svých poznámek, nezůstalo jen na papíře; aby to všechno dobře promyslely, zažily – a aby na jejich příští práci bylo vidět, že ty všechny dobré úmysly, které projevíly během deseti dnů u Paršovické myslivny, vešly v dobré skutky.“

Jan Adamec-Tarzan

Hned po prvních schůzích (přípravné a ve Kbelích) se sešly některé členky poválečného dívčího náčelnictva, ale hlavně mladší pražské sestry, které prošly poválečnými lesními školami (ZDLŠ, ZDLŠ pro vedoucí světlušek, DLŠ v Černošicích, Vyskří ad.), a „ochutnaly“ pobyt za hranicemi (Naše Chata, Foxlease, Festival písní a tanců v Londýně i účast na DLŠ ve Francii a ve Švýcarsku) a vytvořily „přípravný výchovný odbor“.

Od začátku jsme si byly vědomy, že v situaci připravené „Pražským jarem“, nebudeme mít možnost obnovit svoje členství v Mezinárodní asociaci skautek. Přesto jsme informovaly světovou náčelní a zástupkyni ředitelky „Naší Chaty“ Mlle Yvonne Cuénod-Cigogne, s kterými jsme byly, kromě dalších osobních kontaktů, neustále v osobním styku, o začátcích naší organizované činnosti. Dopis světové náčelní s povzbudivým přáním úspěchu byl již z velké části otištěn.

Do prázdnin se podařilo připravit jeden kurs a šest DLŠ (šestá se v Potštejně od 23.8. do 1.9. pro okupaci vojsky Varšavské smlouvy nekonala). Ihned se začalo (jako v r. 1945) s přípravou programů schůzek světlušek (Anna Moravcová) a pro skautky (Marie Černá). Přepisovala je na blány, rozmnožovala (v Armabetonu, kde pracovala) a expedovala designovaná místostarostka ÚR, absolventka DLŠ v Černošicích Anna Florianová.

Přes okupaci vojsk Varšavské smlouvy se na podzim připravoval sněm. To znamenalo vybrat kandidátky pro NDK i pro ÚR. Začínaly jsme ještě s „první generací skautek“. Je smutné, že dnes už může málokdo potvrdit, jak jsme prosily Vlastu Koseovou, aby zůstala nadále v čele NDK. Funkci odmítla i Anka Filipová. Volba padla na mne. Bála jsem se funkci přijmout, protože sem měla čtyři děti a jednu téměř devadesátiletou mužovu tetu. Kromě toho mým snem byla funkce zahraniční zpravodajky. Za skupinku sester, která mě ke kandidování přemlouvala, pronesla Vlasta Koseová jednu větu: „Má drahá, to je všechno hezké, ale dnes je potřeba, abys pracovala jako náčelní“. Po rodinném „rozboru situace“ jsem tedy kandidaturu přijala.

Podzimní sněm zvolil NDK nové, s věkovým průměrem nižším než mělo NDK. Na naší kandidátce kromě Aničky Moravcové, Anky Filipové, Mili Králové, Běly Divišové a Fanyňky Javůrkové se objevilo jméno MUDr. J. Šrámkové, která s J. Zikánem připravovala znovuzrození Junáka v pražských Psohlavcích, ing. Anny Machové, ing. Věry Moravcové z Vysokého Mýta, Jany Pfeifferové, obou našich „Juliette Low Girls“ doc. Dr. J. Peškové a

Mgr. Marie Černé, velitelky Jiráskovy oblasti Dagmar Bednářové, MUDr. Hany Dvořákové-Filipové, Evy Průšové-Filipové, Nataši Brázdilové-Filipové, Aleny Tománkové, MUDr. J. Doležalové-Vopršalové, Vlasty Páleníkové a Evy Wondreysové. Vedle výchovných zpravodajek krajů, z nichž jistě pamatujete Karlu Lebedovou, Ludvu Markovou, Majku Chroustovou, Blaženku Marii Benešovou, (nositelku ST), profesorku Zdenu Omelkovou, možná i Zdenu Hamplovou, Evu Jarošovou, Zdenu Domnosilovou, Oluši Kocmanovou z Brna a Nadu Moravcovou s J. Léovou z Ostravy. V ÚR byly jako mistostarostky Vlasta Koseová, Anna Florianová a Marie Smítalová, jako členky Olga Remešová, Růžena Řeháková a jako kooptovaná členka Dr. Míla Brožková.

Místonáčetními byly zvoleny: doc. Dr. J. Pešková (teorie skautingu), ing. Anna Machová (starší skautky), Anna Moravcová (světlušky), Anna Filipová (zkoušky), Mili Králová (DLŠ). Zpravodajkou pro skautky se stala M. Černá, MUDr. H. Dvořáková vedla skupinu zdravotní, F. Javůrková skupinu pro hospodaření, J. Pfeifferová pro sociální práci a Vl. Páleníková se stala zpravodajkou pro vodní skautky.

Vlasta Koseová nevynechala jedinou schůzi NDK a byla členkou redakčních rad Junáka a Činovníka. (Práce v Čs. Junáku ji tolik nezatěžovala, hlavně po organizační změně, kdy místo federální náčelní byla jmenována „čestnou náčelní Čs. Junáka“).

Místostarostka Anna Florianová chodila také na schůze NDK (jeden čas pracovala odpoledne i jako tajemnice, dokud nebyla přijata Zorka Mářinková). Její spolupráce byla vynikající. Stačilo podat návrh, uspořádat text - a nová pomůcka byla na světě. Kromě jmenovaných programů na schůzky „vyšel“ takto i sešit s přehledem dat z historie skautingu, se základními pokyny pro vedoucí, včetně popisu slavností a symboliky, pověsti o hvězdách i směrnicích pro stravování na táboře. Vedla evidenci vůdcovských dekretů a absolventek DLŠ. V r. 1969 vedla a, zorganizovala „školičku pro čekatelky“ (69 účastnic) s výstavbou tábora. Zkušenost jen potvrdila, co jsme tušily. Dívky neuměly vzít do ruky ani pilu, natož sekyrku. Ale co bylo horší, neměly vztah ke společnému inventáři a klidně zapomínaly náradí v lese. Další rok budovala ve Slavoňově na holé louce tábor s lesoškolačkami. Zachovaná kronika zaznamenává podrobnosti.

V letech 1968 - 1970 proběhly 2 ZDŠ pro světlušky, 16 DLŠ, 2 školičky pro čekatelky, 1 kurz a 2 ÚLŠ spolu s JK. Vůdkyněmi byly: D. Bednářová, Marie Benešová, A. Florianová, Eva Jarošová, Olga Jungwrtová, Mili Králová, Jožka Kubáčová, ing. Maja Kvíčalová, Vlasta Páleníková, Marie Smítalová, MUDr. Věra Šindlerová, Zora Vytopilová.

Kromě vedení ZDLŠ pro vedoucí světlušek jezdila Anička Moravcová s MUDr. J. Doležalovou po kláštěrech, kde se řádové sestry staraly o postižené děti, a přednášela jim o skautských metodách. Měsíčně připravovala programy schůzek pro světlušky, uspořádala zpěvníček a Junácká edice jí vydala Hry pro světlušky a skautky.

S velkým úspěchem se setkaly víkendové semináře pro vůdkyně. Organizačně je připravovala M. Černá. Konaly se v Agitačním středisku ve Zvonařově ulici, kam se od nás snadno dopravilo uhlí na zatopení. Zde se konaly přednášky. Odbočka ČsČK nám obstarala „pannu“ na nácvik umělého dýchání „z úst do úst“. Jindy si vůdkyně zkusily pracovat v keramickém

kroužku ÚDPM (glazované a vypálené výrobky vyrobené pod vedením akad. sochařky Drahomíry Šťovíčkové měly být návodem ke zvýšení estetické úrovně). Jindy se v Dopravních Podnicích „Na Balkáně“ učilo, jak pracovat s různým náradím. Na kurzy jezdily sestry i z okolí Prahy, dokonce z Chomutova a z Litoměřic.

Na žádost archiváře br. J. Horkého jsem napsala přehled historie dívčího skautingu (doposud jsme měly v příručce z r. 1922 jen popis začátků) s použitím zahraničních materiálů uvádějících např. seznam mezinárodních středisek, vznik 22. února, světové vlajky aj. Tato stať byla otištěna v Historii českého skautingu slovem i obrazem, kterou uspořádal Lom-Šebek a vydal Šebek-Pospíšil, Mladá Boleslav 1990 ke sněmu. Škoda, že jsme o tom nebyly informovány, mohly jsme dodat fotografie z činnosti skautek.

Časopisy „Junák“ a „Činovník“ nám ochotně uveřejňovaly posílané příspěvky, díky nimž jsme byly v kontaktu s vůdkyněmi i zpravodajkami. Jen článek M. Černé o estetické výchově musela Vl. Koseová několikrát urgovat, protože na něj pořád nezbývalo místo kvůli článkům přetiskovaným z let 1945-1948. Články se totiž v letech Pražského jara všechny honorovaly.

V r. 1970 (již po likvidaci Junáka) dokázaly Středočešky s Jožkou Kubáčovou v čele rozmnožit poválečný překlad Her amerických skautek (přel. Vl.) a rozeslat tzv. „Skripta pro vůdcovské zkoušky“, soubor přednášek z DLŠ.

V r. 1969 jsme slavily 22. únor v Domě čs. dětí na Hradčanech, kde byla uspořádána i výstavka. Světová vlajka s trojlístkem zase spatřila světlo světa. Komise pro řády a vyznamenání na podnět Jiřího Řeháka navrhla (a obstarala odznaky i dekry) pro skautky období řádu Stříbrného vlka - Stříbrný trojlístek. První sestry byly vyznamenány právě při oslavě Dne sesterství. Byly to: Vlasta Koseová, Emilie Milčicová - pro nemoc se nemohla zúčastnit, Marie Janušíková, Ludmila Štolbová a Běla Divišová. Řády sestrám udělil Stříbrný Vlk, bratr náčelník Dr. Rudolf Plajner. Jako dar DK, který vždy a za všech okolností považoval za rovnocenný s JK, věnoval slohu životopisů prvních nositelek ST. (Stejně jako k sestrám z první generace skautek choval se i k NDK, které bylo ze dvou třetin o generaci mladší).

Před Svojsíkovým závodem až do posledního dne chyběla cena pro vítěznou hlídku skautek. Opatřily jsme tedy cenu novou. Pomohl nám profesor Vysoké školy uměleckoprůmyslové Jan Pícha, absolvent českořebovského gymnázia, se skautskou minulostí. Vytvořil stylizovanou ruku ve skautském pozdrav umístěnou na žulovém podstavci, obepnutém kovovým „páskem“ s mezinárodním trojlístkem a označením Svojsíkův závod. Mgr. Marie Černá (historička umění) napsala pro „Junáka“ celostránkový článek o ceně i autorovi. První místo získala tehdy hlídka skautek z Lázní Bělouhradu (vůdkyně Alena Duffková), která cenu v r. 1990 odevzdala nové vítězné hlídce.

22. únor 1970 jsme opět slavily v Domě čs. dětí. Kolem 22. února jsem zaslechla první oficiální kritiku politickou: Jak se může na první straně vašeho časopisu objevit článek o 22. únoru místo o 25. únoru?

Události politické nás nenechávaly na pochybách, že se dalšího sněmu nedožijeme. Proto jsme se nebránily (od počátku) nové organizační struktuře, která zavedla systém „rad“ od

středisek přes okresy a kraje až k radě ústřední. V podstatě likvidovala rovnoprávnost činovnic a činovníků a zase skautky odsuzovala do konce první republiky, do éry „zástupkyň“. Dokonce vyšel sešitek se jmény a adresami „předsedů okresních a krajských rad a jejich zástupkyň“. Náčelnictva měla „autonomii“ ve výchovné činnosti a oblastní výchovné zpravodajky byly členkami náčelnictva. Z poválečných odborů organizačních, zpravodajských a hospodářských se staly rady, spadající do kompetence rady ústředí.

Počet skautek dosáhl jen něco přes dvacet tisíc. „Labutí písní“ naší intenzivní činnosti byl sraz skautek v Roztokách. Oslavu pětadvacátého roku osvobození jsme spojily s oslavou 55 let vzniku dívčího skautingu.

S pomocí ochotných bratrů s NJK, ÚR a z Roztok se mohlo sejít 1200 skautek z celé republiky. Proč v Roztokách? Protože první tábořiště skautek v Nouzi u Živohouště již bylo pod hladinou Slapské přehradě a v Roztokách první skautky hodně pobývaly otec Vlasty Štěpánové zde byl přednostou železniční stanice. Na Maxmiliánce tedy vyrostlo stanové město. V nádvoří zámku (muzea) skautky vyslechly vzpomínky na první tábor (Vl. Koseová, Brácha-Filip, Sláva Bursík) i projev Dr. A. Suma, starosty Junáka, poselství bratra náčelníka Dr. R. Plajnera a náčelní DK. Dopoledne se prošly cestičkami háje, kde se učily poznávat květiny ty „naše první Sasanky“, navštívily Levý Hradec a památník obětí druhé světové války. Po odpolední slavnosti se zúčastnily skautské pouti a večer táborového ohně. Sluší se, abych se přiznala, jak jsem se bála slz, když každý věděl, že se loučíme, přinejmenším s krojem? Záznam celého srazu byl natočen na magnetofon, projevy rozmnoženy a spojeny v sešit. Některé byly přetištěny ve sborníčku „75 let dívčího skautingu“ - 1990.

Když už zhasla naděje; že ani slibované „skautské oddíly“ nebudou v nové PO SSM existovat, bylo nám víc než smutno. Nerada stůňu, ale na konec června jsem musela do nemocnice. Můj podpis na listině, že vstupujeme do nové organizace, tedy schází. Ještě v srpnu jsem přednášela na Školičce pro čekatelky ve Vrchotových Janovicích. Ale do Potštejna na závod vlčat a světlušek jsem už nejela, protože se už nesměl konat. V Praze sejm se dozvěděla, že jsem byla pověřena zastupovat Junáka s ing. M. Kvíčalovou a MUDr. J. Pfeifferem v České ústřední radě PO SSM. Zatímco bratr náčelník. se stal členem Federální rady.

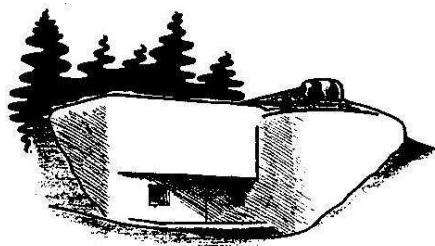
Vzpomínáme-li na schůzkách ST na dlouhá léta setkávání v kavárně Obecního domu, těžko se ubráníme lítosti, že jsme musely přerušit tak úspěšně „rozjetou“ práci. Umí si dnes někdo představit, co pro nás v tomto období znamenaly osobní návštěvy skautek zahraničí? Často se objevila bývalá náčelní francouzských Eclaireuses, 14 dní pobyla v r. 1973 zástupkyň ředitelky Naší Chaty, přijely se podívat spoludelegátky z mezinárodního tábora z r. 1937 (1982, 1983, 1988).

Povede dnešní „jednotná výchova pro chlapce i dívky“ opravdu k partnerství, nebo pouze odsoudí skautky bez vlastního programu navazujícího na materiály WAGGGS k plnění zadaných povinností? Mám pocit, že Baden-Powellovy směrnice z r. 1909 tento cíl neměly na mysli.

ÚSTEČTÍ OLDSKAUTI a květen 1945

Událost jako před rokem: místo setkání půdní prostor Severočeské vědecké knihovny v Ústí nad Labem, přednášející členové Klubu vojenské historie Praha, leč ústečáci, Pavel Šlégr a Karel Krchov, posluchači oldskauti z Ústí a Lovosic a místní veřejnost v docela hojném počtu. Jen téma bylo trochu posunuté, po předválečných lehkých opevněních přišly na řadu československé tvrze.

Oba protagonisté tentokrát využili v daleko větší míře audiovizuálních prostředků a tak jsme se stali díky projekčnímu plátnu svědky přistání německých padákových myslivců a ženistů na belgické tvrzi Eben Emael, navštívili jsme dvě francouzské tvrze Maginotovy linie a zhlédli úryvek realistické filmové fikce „Dnů zrady“ v jedné z našich pevnostních tvrzí. To vše bylo průběžně doplňováno zasvěcenými komentáři obou přednášejících. Zaznamenání hodná je skutečnost, že výklad o našich tvrzích vycházel z nových a doplněných historických poznatků a z objektivního výkladu mezinárodní situace, která vedla k budování československých hraničních opevnění. Diváci také se zadostiučiněním přijali konstatování, že naše tvrze i lehké objekty dosahovaly lepších stavebních hodnot než jejich francouzské vzory.

Setkání oldskautů a veřejnosti dne 4. května 2006 také připomnělo završení boje protifašistické koalice v roce 1945 a v podání vůdce našeho klubu bratra Mikuleho se přítomní seznámili s rolí ústeckých skautů v českém odboji 1937 až 1945. Přítomní pak uctili za všeobecného dojetí jejich památku minutou ticha. Celkový tón setkání byl laděn úmyslně vlastenecky, protože pořadatelé z klubu OS i přednášející očekávali, že budou mluvit také k mladým. Jenže z ústeckých skautských středisek nepřišla ani jedna duše. Bohužel.

Malé vysvětlení nakonec: komu by bylo povědomé jméno Šlégr, pak se skutečně nemýlí, přednášel nám Yankee ze SLŠ Kletečná.

Luboš Pavlán-pes

KLUBY OS A JEJICH ČINNOST V OKRESE KOLÍN

Již ve třicátých létech 20. století vznikaly v Kolíně kluby OS. Jejich členové bylo roveři a oldskauti z kolínských okresů.

Cyklistický klub OS v r. 1929 – 1934 závodili při různých příležitostech a často vítězili. Po tomto datu se zaměřovali, krom běžné činnosti OS klubu, na turistiku cyklistiku, neměli sponzory a pokud závodili, tak samozřejmě na svých kolech.

Nejúspěšnější byli bři Janeba, Buřka, Hořejší, Hrdlička, Petránek, Synek a Svátek.

Hokejový klub OS po roce 1934 část členů cyklistického OS, doplněna dalšími skauty z kolínských oddílů provozovala jako doplněk OS činnosti v zimě lední hokej. Své hřiště neměli, takže zápasy hráli na kluzištích soupeřů. Střídalo se 15 hráčů, říkali si „Skauti Kolín“ a nejvýraznějšího úspěchu dosáhli v sezóně 1937 – 1938, kdy se stali vítězi okrsku Kolín – Čáslav. Poráželi i tak slavné kluby jako LTC Pardubice, TK Čáslav, Hagibor Praha, Sportbrüder Praha, AFK Kolín. Členové: br. Roth, Petrásek, Popper, Synek, Hrdlička, Janák, Lašťovička a další.

20. klub OS – táborníků – vedoucí br. Boh. Karger

22. klub OS – vedoucí br. Frant. Aschermann

23. klub OS – vedoucí br. Štich

Vodácký klub OS – vedoucí br. Alexander Filip

Vedle běžné oldskautské činnosti vlastní, a pomoci oddílům postavili u Labe chatu, která dodnes stojí a slouží kolínským OS, kteří ji stále udržují.

Členové těchto OS klubů již v r. 1933, kdy po nacistickém puči prchalo mnoho emigrantů také přes Kolín, pomáhali těmto lidem. Měli služby a pomáhali při organizaci ubytování nebo dalších transportů těchto emigrantů. Při vyhlášení mobilizace v r. 1938 byli první, kteří nabídli službu městu a armádě. Této služby se zúčastnili nejen členové OS klubů, ale s nimi i tehdejší roveři jako br. Strnad, Ečer, sourozenci Kosteletčí, Jaroš, Ptáčník.

V březnu 1939 založili kolínští oldskauti pod vedením br. Akély – Cyvína skautskou ilegální skupinu (br. Ing. Růžička – Mastr, Kobián – Koci, ses. Synková – Jajka). Tiskly a distribuovali letáky a navazovali styky s městy v okolí. Byla do toho zapojena celá řada dalších kolínských oldskautů a činovníků. Díky dobré konspiraci nedošlo ke ztrátám na životech, i když br. Akéla, Mastr a Koci byli zatčeni a vězněni. Další oldskauti z kolínských oddílů se podíleli na odboji v jiných skupinách, jejichž činnost nacisté odhalili a několik našich členů bylo uvězněno a popraveno. Další Kolínští sloužili v zahraničních armádách. Nejznámějším kolínským oldskautem, který položil svůj život dobrovolně za vlast byl br. Václav Morávek.

1945

vznikl klub OS, vedený br. Otou Ledvinkou. Spolu s činovníky pomáhali obnovovat junácké oddíly v Kolíně.

1968

204. klub oldskautů při středisku STOPA – vedoucí br. Vacek

206. klub OS při středisku VS Kolín – vedoucí br. Skácel

klub OS při 6. přístavu VS Kolín – vedoucí br. Strnad – Miki

V prosinci 1969 rozvinuli kolínští OS svou činnost.

Vzniklo 5 klubů OS a to:

1. stř. Havrani - mladší OS - 8 členů
- starší OS - 40 členů
2. stř. Poutníci - 12 členů
3. stř. Stopa - 9 členů
6. stř. Havrani - 24 členů

Přihlásili se do služby, aby mohly být obnoveny oddíly a včas připraveny tábory. Organizovali rádcovské, čekatelské a vůdcovské zkoušky, přednášeli v nich a také zkoušeli. Doplňovali také činovnícké sbory, aby přednášeli v nich a také zkoušeli. Doplňovali také činovnícké sbory, aby oddíly mohly fungovat a některé oddíly již v r. 1990 díky tomu tábořily.

V současné době se většina klubů pravidelně schází, ať už v klubovnách nebo při společenských akcích, mnozí členové klubu dosud pracují v oddílech dívčích či chlapeckých ve funkcích vůdců, kronikářů, hospodářských zpravodajů atd. tak, jako je tomu i v jiných místech ČR.

Je třeba vyzvednout práci klubu OS 1. střediska, které do svého zvolení do KRJ vedl br. Miki – Ing. Mir. Strnad. Nyní je jeho vůdkyní ses. Anna Punčochářová – Anička, která je současnou absolventkou LŠOS. Činnost tohoto klubu je velmi pestrá, krom pravidelných schůzek se schází její pěvecký kroužek, který účinkuje při různých skautských akcích. Kroužek ručních prací vyrobil velké množství suvenýrů jak pro jamboree v r. 1998, tak pro ESK v r. 2001. Pro nemocnice vyrábějí také panenky Kivanis. Dále pěstují družbu s okolními kluby OS, pořádají výlety a exkurze. Je to klub OS, jaký má být a je vzorem nejen pro ostatní kolínské kluby OS.

Podle archivních záznamů a vlastních poznatků Jiřina Adéeová - Jikra

SETKÁNÍ PAMĚTNÍKŮ V KOLÍNĚ

Úvod Při třídění historických dokumentů ze života kolínského skautingu vznikla myšlenka setkání starých členů a členek všech oddílů, které kdy v Kolíně byly založeny a zažily všechny doby útlaku a vzkríšení.

Podle starého vzoru K obdobnému setkání dospělých skautů a skautek došlo v lednu 1990, kdy po svolání skautské veřejnosti s žádostí o pomoc se tehdy sešlo asi 300 bývalých členů Junáka.

Jak na to S bratrem Horou-Džonem jsme podle starých záznamů vyhotovili seznamy všech dosud žijících skautů a skautek s adresami a oddílovou příslušností, zpracovali návrh organizace akce a její scénář. Návrh jsme přednesli začátkem roku 2006 Radě vůdců kolínských středisek, která uspořádání celé akce vzala za své. Stanovila termín setkání a zajistila vše potřebné, tj. sál v Zámecké, finanční příspěvek od města Kolína, vytištění a rozeslání asi 250 pozvánek, rozmnožení všech písemností, občerstvení a pozvání zástupců města a skautských osobností. Oldskauti a skautky tří kolínských středisek pomohli doplnit a upřesnit seznamy žijících i zemřelých sester a bratrů, instalovali výstavu starých i současných kronik, fotografií a rukodělných prací. Veřejnost jsme o kolínském skautingu informovali řadou článků v místním tisku i rozhlase.

Hostitelství převzali oldskauti Organizace celé této akce spadla na bedra oldům z klubu 1. střediska, početně nejsilnějšího (43 členů) a majícího celoročně pravidelnou činnost. Vítili a uváděli hosty, podávali občerstvení, evidovali příchozí, účinkovali při vystoupení pěveckohudebního souboru, moderovali program setkání.

Setkání první

Sešlo se kolem sto dvaceti účastníků. Shromáždění bylo ve 14 hodin zahájeno zatroubením skautského signálu, společně jsme zazpívali Junáckou hymnu a uctili památku všech kolínských zemřelých sester a bratrů. Bratr Džon přivítal všechny účastníky, uvedl účel a význam setkání pro současné skautské dění ve městě a propagaci naší činnosti. Náladu v publiku navodilo vystoupení pěveckého sboru oldskautů a skautek za doprovodu šesti kytar a jedné basy uvedením několika pamětnických skautských písní.

Začátky skautingu v Kolíně Ve svém příspěvku o historii a současnosti kolínského skautingu jsem vzpomněl založení chlapeckého oddílu v roce 1919 bratrem Aloisem Plešingrem, následně pak vzniku dívčího oddílu a „houfu“ vlčat, první vlčácké smečky v Československu. Záhy pak do organizace vstoupil Josef Cyvín-Akéla, který byl pak nadlouho mecenášem a hybnou silou kolínského skautingu. Skauti rozvíjeli postupně svoji činnost v řadě klubů a oddílů: roverů, oldskautů, klubu táborníků, vodních sportů, zimních sportů, hokejovém a cyklistickém odboru. Před válkou bylo v Kolíně 23 oddílů, v roce 1946 dokonce 39 oddílů s 1800 členy. Skauti vlastnili rozlehlé pozemky lesa a louky u Vlastějovic a Chřenovic na Sázavě, chatu na Kalcovce, loděnici na ostrově, skautský dům u vodárny a chatu ve Veletově. Toto všechno nám bylo ukradeno, zůstala jen chata ve Veletově.

Daný slib splnili *Milovati vlast svou a sloužiti ji v každé době*

Řada kolínských sester a bratrů byla během II. světové války zapojena v odbojových skupinách, bojovali jako letci ve Velké Británii, kde tvořili skautskou osádku 138. perutě RAF, mnozí zahynuli v koncentračních táborech. Každoročně si připomínáme 12 obětí z této doby, mezi nimi i kolínského rodáka Václava Morávka. Za všechny zemřelé sestry a bratry byla sloužena mše v chrámu sv. Bartoloměje 12. května 06.

Historický sraz – vzor V roce 1990 se již neobnovilo nebo zaniklo mnoho historických oddílů: Vlci, Kocouři, Galeje, Veverky, Žáby, Rackové, Daňci, Kočky, Sůvy. Členové a členky zaniklých oddílů jsou nyní soustředěni převážně v klubu OS 1. střediska, kde se pravidelně scházejí a věnují různým zálibám. V současnosti jsou v Kolíně 3 střediska, v nichž jsou zachovány historické oddíly: 1. středisko (s oddílem Havranů a klubem OS z roku 1968), 2. přístav Poutníci a 9. přístav (v něm dřívější Stopa a Slanečci). Své klubovny mají v budově „Kalcovka“, kterou jsme dostali od města náhradou za veškerý nám ukradený majetek.

Současný stav Shromáždění jsem informoval o současné situaci a postavení Junáka: o jeho zapojení do ČRDM, o vzniku jiných skautských organizací, soustředěných do „Asociace skautských organizací“, i o potížích, z nichž nejvážnější je nedostatek dobrých stabilních vedoucích.

Vzpomínání - borůvková brigáda 1949 Bratr Kopecký-Kope barvitě vylíčil uspořádání a průběh měsíční brigády v Arnoštově na Šumavě v roce 1949, tedy již po likvidaci Junáka, jíž se účastnilo 170 skautů a skautek z již ilegálně fungujících oddílů Vlků, Havranů, Daňků, Koček, Sův a Veverek. V příštím roce se tato brigáda opakovala s 210 účastníky i z Velkého Oseka a Kouřimi. Útěk dvou bratrů z této brigády do zahraničí měl pro Kopeho dopad, že prožil 39 měsíců nucených prací v PTP.

Vzpomínky na obnovu V dalším programu dostali slovo vůdci kolínských středisek. Každý si řekl své o současném stavu střediska či přístavu, jeho rozkvětu během 16 let a vizi do budoucna. Poté se promítl historický film z mohutného pochodu skautů a skautek Kolínem v roce 1968.

Vzpomínání nad kronikami O přestávce si každý dopřál občerstvení a podiskutoval a zavzpomínal s dávnými kamarády nad předloženými kronikami a alby. Po dalším vystoupení pěveckého sboru (i mnohých v sále) k nám pohovořil bratr Lisý-Bača o své činnosti v odbojové skupině za německé okupace, sestra Punčochářová-Anička o významu a činnosti Fanderlikova oddílu a pozvala kolínské skauty na shromáždění 1. května v Praze. Sestra Beránková-Kiwi vyprávěla o schůzkách zájmové družiny oldskautek „Přátelský kruh“, kde sestry mimo kulturní a uvědomovací náplň již řadu let pomáhají s výrobou panenek Kiwanis pro ústeckou nemocnici.

Setkání zakončil bratr Džon s výzvou, aby se dle svých možností přítomní zapojili znovu do našeho skautského života a pomohli s výchovou kolínské mládeže ve skautském duchu. Po třech hodinách jsme se rozloučili v bratrském kruhu s Písní na rozloučenou.

Přišli snad všichni Pamětníků a pamětnic se tentokrát sešlo méně než před 16 lety, většinou přišli skauti a skautky z doby před a poválečné, méně již z období roku 1968 až 70. Seznam zamřelých však bohužel stále narůstá. Někteří návštěvníci se dobelhali i o holích ze vzdálených měst, i ze zahraničí, všichni projevíli přání se takto setkávat častěji, ne až po 87 nebo 16 letech.

Cíle bylo dosaženo Setkání splnilo svůj účel, tj. umožnilo starým bratrům a sestrám se po mnoha letech sejít, skauting byl dobře prezentován v kolínské veřejnosti propagací v tisku, a konečně kolínští oldskauti zapracovali na společném díle. Doplnili jsme seznamy žijících i zemřelých, řada návštěvníků se přihlásila k další činnosti v Junáku. Z organizování této akce jsme získali četné poznatky a zkušenosti, které dobře poslouží následovníkům k uspořádání podobných činů.

Setkání druhé.

(20.5.06) Krátce po dubnovém srazu všech pamětníků došlo k dalšímu setkání, (kolem čtyřiceti účastníků) jež však mělo jinou příčinu a charakter.

Původcem a organizátorem byl bratr Jan Hora-Džon. Byl členem 7. oddílu Havranů v 1. kolínském středisku. Oddíl v roce 1968 vedl bratr Lád'a Kamarýt-Havran, pod nímž vznikl kolektiv zapálených skautů, takže oddíl pracoval až do roku 1971. Ještě řadu let později, i s novými vlčaty, zvanými „Havránata“, a to již pod hlavičkou Pionýra.

Vzpomínky na krásné chvíle prožité na táborech a navázání trvalých přátelských vztahů vedly Džona k myšlence setkat se se všemi kamarády a obnovit styky zestárlých skautů a skautíků. Použil seznamy členů z dávných registrací a nově doplněná data z dubnové akce, pracně vypátral adresy a zaměstnání bývalých členů, rozmístěných po celé republice. Svolał všechny zakládající členy a účastníky táborů z let 1968 až 1970, a z dalších let, k setkání na 20. května 2006 do místa legendárního tábořiště v Zeleném údolí u obce Březí nedaleko Čáslavi. Pozval i tehdejší vlčata, Havránata, i současné skauty a vlčata 7. oddílu Havranů.

Během dopoledne se sjížděli k Magranově myslivně vedle Doudovského mlýna účastníci setkání. Někteří se již nepoznali, ale záhy po přátelských objetích a podání ruky našli společnou řeč: vzpomínky na nezapomenutelné prožitky z mládí a vyprávění o životních osudech. Kolem poledního se všichni již shromáždění pamětníci vydali pod vedením Jardy Racka-Magrana na obchůzku údolím: na „slibové“ místo činovníků, na tábořiště z let 1968 až 71, dnes již zmizelá, a na dosud žijící tábořiště, kde ještě dnes táboří oddíl historicky spjatý s Havrany. Po návratu opět káva a klábosení, vzpomínání a probírání hromady fotek. Odpoledne se dostavili skauti a vlčata z oddílu Havranů. Staří Havrani a Havráňata je přivítali svými oddílovými pokřiky, které z hrdel několika desítek chasníků mohutně zazněly v zalesněném údolí. Po 16. hodině pozval všechny přítomné k připravené pagodě zpěv Engonjámy, krásně přednesený sborem čtyř starých Havranů. Po zapálení ohně za zpěvu kánonu Červená se line záře všechny přivítal a pozdravil Džon, vyslechli jsme několik vzpomínek a zazpívali si s kytarami skautské písně. Před ukončením tohoto velkého setkání Džon položil kytici lilií do plamenů táborového ohně a symbolicky tak pozdravil Láďu Kamarýta-Havrana i ostatní členy oddílu, kteří se tohoto setkání nedožili.

Po závěrečném rozloučení se účastníci postupně rozjížděli zpět domů, s pocitem prožitku něčeho krásného a nezapomenutelného a s přáním se opět za rok takto sejít. Džon upozornil na svoji internetovou stránku, vyzval k jejímu sledování a k aktivnímu vstupu do ní. Vyzývá všechny dosud neoslovené Havrany k připojení se do tohoto virtuálního oddílu a všechny bratry k aktivní pomoci všem oddílům ve středisku.

M.Strnad - Miki

Závěrem Tato vskutku náročná a velkolepá akce poskytla hned několik přínosů. V rámci skautské paměti opět oživila mnoho historických údajů o oddílech, jejich vůdcích, o téměř zapomenutých událostech. Účastníci přinesli i mnoho artefaktů, deníků, kronik, předmětů dokazujících um a nápaditost předešlých skautských generací. To vše by časem bylo zapomenuto, nebo dokonce ztraceno. Atmosféra tohoto mimořádného podniku přinesla vedle zážitku z vyvolaných vzpomínek ještě jeden nenahraditelný přínos, současný pocit sounáležitosti těch, kteří si mysleli, že se se skautingem již dávno rozloučili. Potvrdili to ti, kteří se rozhodli se do hnutí vrátit. Proto patří dík těm, kteří se rozhodli akci uspořádat i těm, kteří ji navštívili. Z počátku možná jen ze zvědavosti.

Postup přípravy akce Pro potřebu těch, kteří by se chtěli vydat na stejnou stezku a pokusit se i u nich probudit skautskou paměť.

- Úspěch každé akce závisí na mnoha faktorech, nesmíme nic podcenit.
- Od nápadu k rozhodnutí a k realizaci je zapotřebí vyvinout mnoho úsilí.
- Zpravidla nepostačí pouhá zkušenost některého organizátora. Bývá vhodné mít (nebo vytvořit) nějaký návod, jak takové akce organizovat.
- Po vzniku nápadu je vhodné projednat a schválit konání akce (podle kompetence ve střediskové radě, ORJ apod.).
- Zpravidla bývá zvykem již při schvalování alespoň předběžně stanovit obsah (program), termín, místo konání, okruh účastníků, odhadnout finanční náročnost, případný účastnický příspěvek, určit způsob vyhledání sponzorů a pověřit někoho organizací, (popřípadě přípravný výbor a pořadatelský sbor).
- Pokud neurčíme hned přípravný výbor, zformuje se sám od sebe v průběhu příprav.

Příprava akce formou scénáře Tento materiál by měl obsahovat informační, organizační (logistické), věcné a programové údaje, obřady, způsob výběru a oslovení účastníků, příp. doprovodné akce, Při jeho zpracování je vhodné pověřit zpracováním raději skupinu než jednotlivce. Zajistit vyhotovení pozvánek, letáků, plakátků, zvážit další způsoby zveřejnění v místním tisku, regionálním rozhlasu apod.

Doprovodné akce

- Výstava kronik, starých i současných fotografií, historických artefaktů (vlajek, modelů, totemů) a rukodělných prací.
- Proslovy, přednášky a vystoupení (náměty, aktéři).
- Promítání historických i současných filmů.
- Pěvecká, hudební vystoupení.

Další aktivity

- Způsob moderování průběhu akce.
- Způsob archivace získaných informací, příspěvků a nabídnuté spolupráce.
- Zhotovení prezentačního CD obsahující zajímavé údaje a ukázky průběhu. Tato moderní forma umožňuje zapojit do přípravy rovery. Může být užita i pro další propagaci skautingu. Pohotovému vyhotovení záznamů na CD a jejich prodej může snížit náklady.
- Způsob občerstvení.

HISTORIE A ČINNOST KLUBU OS při junáckém středisku v Háji ve Slezsku

Vznik klubu OS v Háji ve Slezsku je možno datovat na počátek 70. let, kdy po zákazu činnosti JUNÁKA v r. 1970 se rozhodlo několik činovníků bývalého střediska vytvořit Sdružení ochrany přírody a krajiny, ve kterém by ukryli svojí činnost. V lednu byl jejich přičiněním založen Památník slezského skautingu. V průběhu dalších měsíců r. 1971 a 1972 vzniká symbolická sekera a je vytesán totem zachycující historii hájeckého skautingu. Krédem jejich činnosti bylo: pomocí ochrany přírody udržovat mezi sebou junáckého ducha, tradici a skautský styl života. V červnu 1972 se rozhodují k oficiálnímu vstupu do TISu – Svaz pro ochranu přírody a krajiny. Jsou to: Jiří Šiler, Jiří Samek, Jiří Fiedler, Václav Stuchlík, Vladimír Peterek, Břetislav Opitz a Oldřich Stuchlík.

Činnost v dalších letech pokračuje roverskými zkouškami, výrobou tabulek nabádajících k ochraně přírody, návštěva Ivančeny, zdokonalování klubovny, táboráků, zimním i letním putováním jesenickou přírodou. Ročně se uskutečňuje až 30 různých schůzek, brigád a setkání s účastí okolo 75 %. V roce 1974 se uskutečnil i týdenní tábor. Snaha br. Fiedlera – Javora, jež se na přání ostatních ujal vedení klubu, vše konat ve skautském duchu. Tato činnost s různými obměnami byla prováděna do začátku osmdesátých let. V osmdesátých letech se zásluhou br. Libora Petrušky – Robina, činnost aktivizuje. Jmenovaný soustřeďuje různé skautské archiválie, odznaky, vlajky, tiskoviny, a zároveň váže na sebe některé bývalé skauty z Opavy a okolí. Navazuje kontakty s bývalým náčelníkem JUNÁKA br. Plajnerem a přebírá od něj do úschovy některé písemnosti.

V srpnu 1985 dochází k setkání oldskautů Opavska na říčce Setině na bývalém tábořišti z r. 1968. Schůzky a setkání bývalých činovníků Opavska se zásluhou br. Petrušky konají do pol. roku 1987. V září 1985 jmenovaný navštěvuje br. náčelníka Plajnera. V červenci 1987, krátce po smrti br. náčelníka, br. Petruška umírá. V srpnu se koná výprava na místo bývalé lesní školy v Beskydech Chladná voda. Tuto výpravu ještě připravoval br. Petruška. Smrtí br.

Petrušky odešel obětavý činovník skautského hnutí na Opavsku, který dovedl vnášet mezi ostatní naději.

Na přelomu let 1987/88 píše br. Fiedler historii skautingu v Háji ve Slezsku. V závěru let osmdesátých se setkávají háječtí OS u vzpomínkových ohňů, konají výpravy, a u jednoho z nich jsou připravovány prostory pro důstojné uložení skautských archiválií a relikvií. Při této činnosti je zastihuje závěr r. 1989. V závěru listopadu se schází několik členů klubu k prvním rozhovorům o obnovení činnosti JUNÁKA. Těchto setkání bylo v průběhu prosince několik na místní i okresní úrovni. 7. ledna 1990 vystupuje Jiří Fiedler na shromáždění OF v Háji a vyhláší obnovení JUNÁKA v Háji. 8. ledna navštívuje J. Fiedler a H. Kardaš výborovou schůzi KSČ v Háji s požadavkem, aby Junáku byla navracena klubovna, kterou si KSČ přivlastnila. Bez nejmenšího odporu bylo zástupcům JUNÁKA vyhověno. K fyzickému předání došlo 12. 1. 1990.

Toto všechno předcházelo tomu, než byla 20. ledna 1990 svolána ustavující schůzka. Za znovuoobnovením činnosti stáli zejména Jiří Fiedler, Hubert Kardaš, Jiří Samek, Oldřich Stuchlík a Václav Stuchlík. Krátce po ustavení JUNÁKA vzniká v létě 1990 i klub OS, jehož prvními členy jsou bratři Jiří Fiedler, Jiří Samek, Hubert Kardaš, Otto Broďák a Oldřich Stuchlík. Někteří z nich se zapojují do práce ve středisku (J. Fiedler – vůdce střediska, O. Broďák – hospodář). První práce členů klubu se zaměřují na vyhledávání tábořiště a jeho zajištění. V květnu 1991 je br. Broďák vyznamenán medailí Skautská vděčnost a jsou mu udělena čestná léta 45 let skautem. V březnu 1992 se br. Fiedler účastní 1. sněmu OS.

V měsících květnu a červnu se členové klubu podílejí na přístavbě klubovny, aby v zápětí vypomohli při výstavbě, provozu a likvidaci tábora. Na přelomu září a října se zúčastňují jako rozhodčí podzimních střediskových závodů, které jsou poprvé pořádány jako Nikův memoriál na památku úmrtí zakladatele skautingu v Háji 24. dubna 1993, v den sv. Jiří, umístějí k Památníku slezského skautingu na Těškovici poutač, který osvětluje okolajdoucím smysl jeho vzniku. Pomoc při výstavbě a vedení tábora v r. 1994 se už stala samozřejmostí.

Počátek roku 1995 je plně ve znamení příprav na výstavu k 65. výročí vzniku skautingu v Háji. Jsou to hodiny a hodiny práce s přípravou výstavních panelů. Nejvíce se o ni zasloužili bratři Samek provedením a Fiedler koncepcí. Vyvrcholením byla instalace výstavy. Mnoho exponátů posloužilo po splnění hlavního účelu pro trvalou výzdobu nové části přístavěné klubovny. V závěru roku byli někteří členové OS vyznamenáni střediskovým uznáním „Za věrnost skautingu“. Na počátku roku 1996 vzpomněl klub OS za přítomnosti mladé skautské generace 25. výročí vzniku Památníku slezského skautingu.

Po přípravě tábora a výpomoci při jeho provozu čekala několik členů klubu (Kardaš, Samek, Fiedler, Stuchlík) smutná, ale bohužel nutná práce. Několik desítek let stará výsadba hlohů okolo hřiště DTJ, které hájecký Junák spravuje, byla napadena spálou růžovou a bylo nutno na pokyn Okresní správy rostlin tyto vykácet. Byl to měsíc tvrdé práce v nevlídném listopadovém počasí. Patří jim za to dík. Jarní měsíce roku 1997 uběhly v práci na údržbě hřiště, klubovny a Památníku na Těškovici.

Vlna vzrušení opadla a než se sešel rok s rokem přišli členové klubu s nápadem vybudovat v Háji místopisnou naučnou stezku. Měla procházet významnými místy hájeckého okolí. A to: Háj – nádraží (počátek), pevnosti Padařov, Ostrá hůrka, údolí Čertova mlýna, Těškovice, Chabičov. Celkem šest stanovišť. Práce trvala od prosince do dubna 1998, kdy byla jednotlivá zastavení instalována a stezka označena. Měří celkem 9 km a její název je „Hájeckými chodníčky.“ Obecní úřad tuto iniciativu přivítal. Všechna naše rozhodnutí byla průběžně konzultována se starostou, který byl této akci velmi nakloněn.

V červnu 1998 byla v místech, kde v padesátých letech stávala chata „Naděje“ (les Hranečník) – místo skautské činnosti v době nesvobody, umístěna kamenná deska, která toto místo připomíná.

V září 1998 uspořádal klub vzpomínkový táborák na Těškovicích, kde bylo vzpomenu 60 let od úmrtí A. B. Svojsíka, 50 let vzniku 2. oddílu, 50 let od vysekávání tzv. střediskového totemu a nedožitých 80. narozenin zakladatele hájeckého skautingu bratra Broďáka. Při této příležitosti byla do Památníku vložena pamětní deska. V závěru roku pak členové klubu zrenovovali výše zmiňovaný 50 let starý totem, kdy upravili nedostatky, které způsobil čas. Největší podíl práce přináležel br. Samkovi.

V průběhu let 1998 a 1999 připravuje br. Fiedler Almanach hájeckých skautů a skautek, který je za finančního přispění OÚ vydán v r. 2000 (březen) u příležitosti 70. Výročí vzniku skautingu v Háji ve Slezsku. V dubnu je br. Fiedler vyznamenán bronzovou SYRINX. V květnu r. 2000 klub OS uspořádal k 70. výročí vzniku skautingu v Háji výstavu o historii skautingu v obci, na jejíž instalaci se nejvíce podíleli bratři Fiedler, Samek a Kardaš. Výstava byla doplněna linoryty br. Ruska z Olomouce a měla v obci příznivý ohlas. V květnu 2001 je br. Fiedler přijat do Svojsíkova oddílu. V červnu 2002 je projeven „skautský dík“ několika bratřím našeho klubu u příležitosti 80. výročí vzniku skautingu v Opavě.

V současné době je v klubu OS 082 registrováno 10 členů. Čtyři pracují jako činovníci střediska a okresní rady.

Zpracoval Jiří Fiedler – Javor vůdce klubu OS 082

ŠTAFETA BRATRSTVÍ OS - RS

Bratr Ctibor Vořech – Borek, člen severočeské družiny Svojsíkova oddílu Junáka, jeden ze dvou posledních žijících pamětníků, členů 11. RS Praha, předal roverům v Mimoně vlajku 11. RS z roku 1935. Bylo to 7. května 2005 v Novém Boru na Českolipsku při příležitosti odhalení pamětní desky skautům, kteří obětovali své životy za naši svobodu v letech 1938 – 1945. Současně předal „Poselství“ a pamětní listy do kroniky s fotografiemi dárce z let 1945 a 2005, s kresbou Borka klubovny RS v Praze – Dejvicích, fotokopii vyznamenání, která dostali skauti a skautky za války a také báseň o zakopání roverského pokladu v „Měsíčním údolí“.

„Poselství „

Předávám poselství, skautskou štafetu bratrství, 11. RS Praha, roverskému kmenu mimoňských skautů a skautek střediska Junáka „Ralsko“, který má propůjčený čestný titul „Oddíl skauta – Toníka Sochora“. Plukovník Antonín Sochor, důstojník Československé armády, zákeřně zahynul ve svých 36 letech v bývalém vojenském prostoru u Mimoně,

16. srpna 1950, v době totality na křižovatce lesní cesty mezi Mimoní, Hamrem na jezeře a Osečnou na Českolipsku. Skauti jsou na něj hrdí, zrotože ctí pravdu, spravedlnost, čest a skautské ideály. Nezapomeňte i vy!

My starší dobře známe to osudné místo, neboť jako skauti jsme často pobývali v Mimoní, v Hamru i u Osečné. Celý ten kdysi uzavřený prostor jako vojáci jsme prošli mnohokrát křížem krážem. Ze starých skautských tradic si připomeňme, že 11. RS kmen vznikl v lednu 1933 v Holešovicích, po více jak roční přípravě. Jeho jádrem byla tajná skautská skupina Černých hadů, kterou vedli bratři K. Janda – Obrhad a B. Eiman – Wakonda (z Jablonce) v duchu přírodního skautingu E.T. Setona, velkého skauta a spisovatele. Však také při své návštěvě Prahy přišel i mezi nás. Odznakem jeho byla lesní síla a medvědí stopa.

Často k nám přicházel i bratr náčelník A.B.Svojsík, aby nás povzbudil a poučil. Roveři si zakládali na ideálech života v přírodě i na své skautské odbornosti, mnozí prokázali „prvotřídní“ znalosti, prošli lesními školami a složili vůdcovské zkoušky. S nadšením pak kvalifikovaně vedli oddíly skautů i vlčat. Ale přišla těžká doba nastupujícího nacizmu. Skauti věnovali své síly branné přípravě. Nezapomínali přitom na vzdělávání a kulturu. Výrazem toho byl výborný prospěch ve školách, vlastní poezie a divadlo, malby a řezbářství (např. obrovský totem). Mezi rovery „jedenáctky“ byli i Židé, Lužičtí Srbové, Němec a Slovák. Již v září 1938 věrní skautskému slibu, nastoupili roveři se zbraní k obraně Československa. Jako řadoví vojáci prožili úporný zápas českého lidu o zachování existence. Bojovali za svobodu, demokracii, za lepší budoucnost chudých lidí. Polovina členů 11. RS kmene položila své životy v ozbrojených bojích, ve vězeních a v koncentračních táborech. A to vše s cílem, aby náš svět byl šťastným místem pro život dětí a mládeže i v dalším tisíciletí.

Pokračujte proto i Vy dál a předejte tuto štafetu dalším generacím. Ať vlajka 11. RS stále připomíná slavné heslo roverů: „Sloužím!“

7. května 2005 Se stiskem levice Váš starší bratr
Ctibor Vořech –Borek
Člen severočeské družiny Svojsíkova oddílu Junáka

ABY PŘÍŠTÍ GENERACE NEZAPOMNĚLA

V klubovně roverů ve Skautském domě v Mimoní visí na zdi historická vlajka 11. RS. Má žlutý, zelený a červený pruh látky a zdobí jí stuha Československé trikolory. Barvy symbolizují šťastný život pod žlutým, životadárným sluncem, v dokonalé zelené přírodě s nadějnými skautskými ideály a úctou k rudé barvě krve, lásky, nositelce života. Vedle vlajky je zarámovaná kopie „Poselství“, v kterém se i dočteme, že 11. RS vedli tenkrát bratři B. Valla - Šíp, V. Krcha – Viky a V. Moravec – Inge. Vlajka připomíná všem minulost, nechybí při každé slavnostní akci kmene roverů a je výzvou věrnosti k skautským ideálům i pro budoucí generace. Roveři a rengers v Mimoní si dobře uvědomují, že ti, kteří zapomínají na minulost, jsou odsouzeni k zopakování všech předcházejících chyb, zrad, léček a omylů.

Jiří Řeháček - Mimoňský Balú

Ze skautské historie

Základ otázek podle Kalendáře historie Junáka střediska Ralsko, Mimoň

	a	b	c
1	Setonová The Woodcraft League of America vznikl		
	1900	1901	1902
2	Zakladatel světového skautingu sir Robert Baden - Powell se narodil 22.2.		
	1855	1857	1859
3	Světová náčelní Olave Baden - Powell se narodila		
	22.2.1889	22.4.1889	22.6.1889
4	První tábor organizovaný B.P se konal na ostrůvku Brownsea se konal		
	1905	1906	1907
5	Kniha Scouting for Boys vyšla v roce		
	1907	1908	1909
6	Dívčí skauting byl ve Velké Británii založen		
	1908	1910	1912
7	První skautské Jamboree se konalo v paláci Olympia v Londýně v roce		
	1920	1933	1910
8	Malíř a jeden ze zakladatelů světového Skautingu Ernest Thomson Seton se narodil		
	v Americe	v Anglii	v Austrálii
9	Celý oddíl pražských skautů (třináct členů) tábořilo pod hradem Lípníci v roce		
	1912	1913	1914
10	Samostatný spolek "Junák - český skaut" byl ustanoven na valné hromadě v roce		
	1911	1914	1916
11	První dívčí skautský tábor v Živohošti nad Vltavou byl v roce		
	1913	1915	1917
12	V lednu vyšlo prvé číslo časopisu Junák		
	1912	1914	1915
13	První veřejné vystoupení skautů v roce 1913 se konalo v Praze		
	na Císařské louce	V Prokopském údolí	na Strahově
14	28. října 1918 nastoupili v Praze skauti do služby Národního výboru službu, bylo jich tehdy		
	100	200	300
15	První klub OS Přátelé Vavry vznikl		
	28. října 1918	28. října 1919	28. října 1921
16	„Svaz junáků a skautů RČS“ byl založen v roce		
	1919	1921	1921
17	Jamboree - Tábory Slovanských skautů v Praze se konalo v roce		
	1929	1930	1931
18	Gestapácké hlídky zburcovaly ráno skautské činovníky a doručily jim dekret K. H. Franka o rozpuštění		
	28. října 1939	28. října 1940	28. října 1941
19	Zakladatel českého skautingu A.B.Svojsík zemřel po návratu z Ruska 27.9.		
	1937	1938	1939
20	8. ledna zemřel v Keni zakladatel skautingu Lord R. Baden - Powell		
	1941	1942	1943

Řešení: 1c 2b 3a 4c 5b 6b 7a 8b 9a 10b 11b 12c 13a 14c 15a 16a 17c 18b 19b 20a

Ročenka kmene OS je vkladatelnou přílohou Kmenových novin OS, prosinec 2006, část A. Kluby kmene dospělých mohou tuto přílohu pro svou potřebu kopírovat. Příspěvky zasílejte na adresy uvedené v tiráži kmenových novin OS.
Neprodejné, určeno pro potřebu klubů OS